



การใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

USING QUEST ANALYSIS METHOD TO IMPROVE MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS'
CRITICAL READING SKILL

นิสิต ผลเดชสถาพร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3



ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

USING QUEST ANALYSIS METHOD TO IMPROVE MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS'
CRITICAL READING SKILL



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3
ของ
นิสิต ผลเดชสถาพร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

.....
คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสมอ) (อาจารย์ ดร.กรศิริ บุญประกอบ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต)

ชื่อเรื่อง	การใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	นิสิต ผลเดชสถาพร
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์โสม

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 364 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 คาบ ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST 2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean Score) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที่ t-test for dependent samples จากผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีความพึงพอใจการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ : การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST, ความพึงพอใจ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Title	USING QUEST ANALYSIS METHOD TO IMPROVE MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS' CRITICAL READING SKILL
Author	NISIT PHONDECHSATAPORN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Anchalee Jansem

The aims of this research are as follows: (1) to compare the critical reading skills of Mattayomsuksa Three students before and after learning using the QUEST analysis method; and (2) to examine the attitudes of the students towards learning using the QUEST analysis method. The population of this study were Mattayomsuksa Three students studying in Chinorotwittayalai School in Bangkok in the second semester of the 2020 academic year. The subjects of this study included 28 Mattayomsuksa 3/8 students at Chinorotwittayalai School in Bangkok, who were selected using the purposive sampling technique. The duration of the instruction was 12 periods. A One-Group Pretest-Posttest Design was employed in this study. The research instruments included the following: (1) lesson plans using the QUEST analysis method; (2) a critical reading test; (3) a questionnaire on the attitudes of the students toward learning using the QUEST analysis method. The mean scores, standard deviation, and a t-test for dependent samples were used to analyze the data. The results of the study revealed the following: (1) the critical reading skills of students after learning using the QUEST analysis method were higher than before learning with a .05 level of statistical significance; and (2) the attitudes of the students toward learning by using the QUEST analysis method were at a high level.

Keyword : Critical Reading, QUEST analysis method, student attitudes, Mattayomsuksa Three students

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความเมตตาอย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทรเสม อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา การตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนการให้แนวคิดและความรู้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณในความเมตตาเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. กรศิริ บุญประกอบ ประธานคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาในการตรวจพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะ ให้ความรู้และแนวคิด ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ ได้พัฒนาสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่องานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต อาจารย์ที่ปรึกษาประจำสาขา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว ประธานหลักสูตร กศ.ม.วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุลยเมธการ อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา และอาจารย์ ดร.นันทินา นิลายน ที่กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ให้แนวคิดต่างๆ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในปริญญานิพนธ์จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุสดี อัสวชัยสุวิกรม ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง อาจารย์อร่าม ทองมี ครูชำนาญการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และอาจารย์อารดา คงวัฒน์ ครูชำนาญการ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ที่กรุณาร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย และขอบคุณนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินอรสวิทยาลัย ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ และครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความเข้าใจ จึงทำให้งานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีตลอดระยะเวลาของการศึกษาจนสำเร็จ

นิสิต ผลเดชสถาพร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลังการวิจัย.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตงานวิจัย.....	4
ประชากร.....	4
กลุ่มตัวอย่าง.....	4
ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
ตัวแปรในการศึกษา.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	5
สมมุติฐานงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. การอ่าน.....	6

1.1 ความหมายของการอ่าน.....	6
1.2 องค์ประกอบในการอ่าน.....	8
1.3 ระดับทักษะการอ่าน	9
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	12
2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	12
2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	14
2.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	16
2.4 การสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	18
2.5 การวัดและประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	21
3. วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	24
3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	24
3.2 ลักษณะของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	25
3.3 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	26
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ.....	28
4.1 งานวิจัยในประเทศ	28
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	32
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	32
4.1 การสร้างแผนการสอนและการหาคุณภาพแผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST.....	32

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	35
4.3 การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST.....	37
5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	45
ความมุ่งหมายของการวิจัย	45
สมมุติฐานงานวิจัย	45
วิธีดำเนินงานวิจัย	45
สรุปผลการวิจัย	47
อภิปรายผล.....	47
ข้อเสนอแนะ	49
บรรณานุกรม.....	51
.....	54
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก.....	55
ภาคผนวก ข.....	62
ภาคผนวก ค	79
ประวัติผู้เขียน.....	81

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงเนื้อหาที่ใช้ในการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST.....	32
ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำแนกแต่ละข้อ และจำนวนข้อในแบบทดสอบปรนัย	36
ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำแนกแต่ละข้อ และจำนวนข้อในแบบทดสอบอัตนัย.....	36
ตาราง 4 แบบแผนการวิจัย.....	38
ตาราง 5 ผลการศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	40
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของทั้งกลุ่มประชากร.....	41
ตาราง 7 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ผลการ วิเคราะห์ข้อมูล	42
ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	56
ตาราง 9 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	58
ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอน การวิเคราะห์ QUEST.....	59
ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	60
ตาราง 12 ผลคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	61

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	5
-------------------------------------	---



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลังการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลกเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร และมีวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ ทำให้สังคมโลกมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การติดต่อสื่อสารทำได้สะดวกซับซ้อนมากกว่าแต่ก่อน ดังนั้นผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นผู้ได้เปรียบด้านการสื่อสารเป็นอันมาก เนื่องจากสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าได้อย่างกว้างขวางจากแหล่งข้อมูลระดับสากล ทั้งจากตำรารูปเล่มหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ (British Council, 2013) ได้กล่าวไว้ว่าในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แผ่ขยายไปทั่วโลก โดยมีประชากรประมาณหนึ่งพันเจ็ดร้อยห้าสิบล้านคน หรือหนึ่งในสี่ของประชากรโลกใช้ภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ ความบันเทิง และการทูต ทำให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นในระดับสากล

ประเทศไทยแม้ว่ามีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติแต่เมื่อต้องติดต่อกับชนชาติอื่นๆ แล้ว จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษซึ่งภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร และมากกว่านั้น ประเทศไทยเป็นสมาชิกในประชาคมอาเซียน ที่ได้มีการบัญญัติกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 กำหนดว่าให้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ดังนั้นพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจึงต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารร่วมกัน (ภรณ์ ธีระราษฎร์วิเศษ, 2557, น. 56-57) กล่าวว่า การที่อาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการนั้น ประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนนักศึกษาที่จำเป็นต้องมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ เนื่องจากภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทั้งด้านการศึกษาและการทำงาน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือการอ่านระดับสูงที่ใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญพิจารณา สรุปสาระสำคัญ ตลอดจนเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน อีกทั้งต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง และความคิดเห็น เพื่อใช้ตัดสินประเมินค่า สิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเหตุนี้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนา (สุชาติ วรรณขาว, 2549, บทคัดย่อ) กล่าวไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการคิดในการแสวงหา ความรู้ความจริงนำไปสู่ความถูกต้อง โดยอาศัยการแปลและตีความหมายข้อมูลและ ข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผลนักเรียนสามารถนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างมีคุณภาพ

แต่ทว่าในประเทศไทยการเรียนการสอนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนจำนวนมากไม่สามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ หรือตีความจากเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งนักเรียนยังมีความรู้ด้านการอ่านลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากการประเมิน PISA (Programme for International Student Assessment) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพของระบบการศึกษาในการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนมีศักยภาพหรือความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยประเมินนักเรียนอายุ 15 ปี โดยผลการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นการอ่านภาษาอังกฤษแต่เน้นที่กระบวนการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ซึ่งมีการวัดความรู้และทักษะการอ่านจากการประเมินคุณภาพของสิ่งที่อ่านรวมทั้งความน่าเชื่อถือของเนื้อเรื่องได้อย่างมีวิจารณญาณถึงเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่าน (โครงการ PISA ประเทศไทย, 2562) โดยพบว่า PISA 2018 นักเรียนไทยได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 393 คะแนน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ PISA 2015 พบว่า ด้านการอ่านมีคะแนนลดลง 16 คะแนน (BBC THAI NEWS, 2562) และเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 487 คะแนน ส่งผลให้ผลการสอบ PISA ด้านการอ่านของนักเรียนไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 66 จากประเทศสมาชิกทั้งหมด 79 ประเทศ (The Standard, 2562)

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักว่าการแก้ปัญหาให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพัฒนาขึ้นนั้นจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนด้วยวิธีสอนรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งวิธีสอนที่ใหม่และยังมิได้มีผู้ใช้อย่างแพร่หลายมากนักมีความเหมาะสมมาใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST (QUEST Analysis)

วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นวิธีสอนของ Prof. Gary Barkhuizen จากภาควิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นโครงร่างชี้นำสำหรับนักเรียนที่ต้องการอ่านหรือเขียนสรุปอย่างมีวิจารณญาณ โดยเมื่อนักเรียนได้อ่านบทความต่างๆ จะมีการตั้งคำถามนำตามตัวอักษร QUEST ได้แก่

Q: (What Questions do you have after reading the article?) คือคำถามที่ให้ผู้เรียนคิดคำถามอะไรก็ตามที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหลังจากที่อ่านบทความแล้ว

U: (What in the article are you Unhappy about?) ให้ผู้เรียนได้คิดประเมินว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีข้อบกพร่อง ข้อโต้แย้ง หรือสิ่งที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่

E: (Are there any Excellent points that got you Excited?) ผู้เรียนหาประเด็นที่เห็นด้วย และดีเยี่ยมจนทำให้พวกเขารู้สึกตื่นเต้นไปกับบทความนั้น

S: (What are the Strengths of the article?) ผู้เรียนยังได้คิดหาจุดแข็งของบทอ่านว่ามี ประเด็นใดบ้างที่สมเหตุสมผล โดยยืนยันจากความเชื่อ และประสบการณ์ของผู้เรียนเอง

T: (What are the most important Themes in the article?) คำถามนี้ให้ผู้เรียนหาแก่นสารของสิ่งที่อ่าน เช่น ใจความสำคัญ จุดประสงค์ของผู้เขียน และได้รับอะไรจากสิ่งที่อ่านไปบ้าง

คำถามเหล่านี้ได้ครอบคลุมขอบเขตความสำเร็จทั้งหมดในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้การคิดหรือตอบคำถามของผู้เรียนต้องขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นวิชาการและชัดเจนปราศจากอคติต่อบทความนั้นๆ โดยคำถามจากวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ทำให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างเข้าใจรวมทั้ง สามารถประเมินคุณค่าและแสดงความคิดเห็นออกมาได้อย่างมีวิจารณญาณ (เนตรนภา สวยสี, 2560) วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ทำให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแยกแยะข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น (ปวีณสุตา ชัยนการ, มีชัย เอี่ยมจินดา, & ภัทรีรวิทย์ เทียนเพิ่มพูน, 2562)

จากสิ่งที่กล่าวมานี้ผู้วิจัยตระหนักได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ โดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนชินโนรสวิทยาลย์ นั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะใช้ชีวิตอยู่บนโลกแห่งข้อมูลข่าวสารอันไร้พรมแดน เพื่อใช้แก้ปัญหาและใช้ปัญญาในการดำรงชีวิตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ความสำคัญของการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำให้ได้เห็นผลกระทบจากการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST และยังสามารถนำมาเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในการสอนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขอบเขตงานวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 364 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย์ จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียน

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกำหนดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551

1. The Internet—the World's Biggest Market
2. Dana Point Elephant Parade
3. Do Something Different
4. Interview: Naomi Daniels
5. Why Are People Risk-Takers
6. Teenage Inventors

นิยามศัพท์เฉพาะ

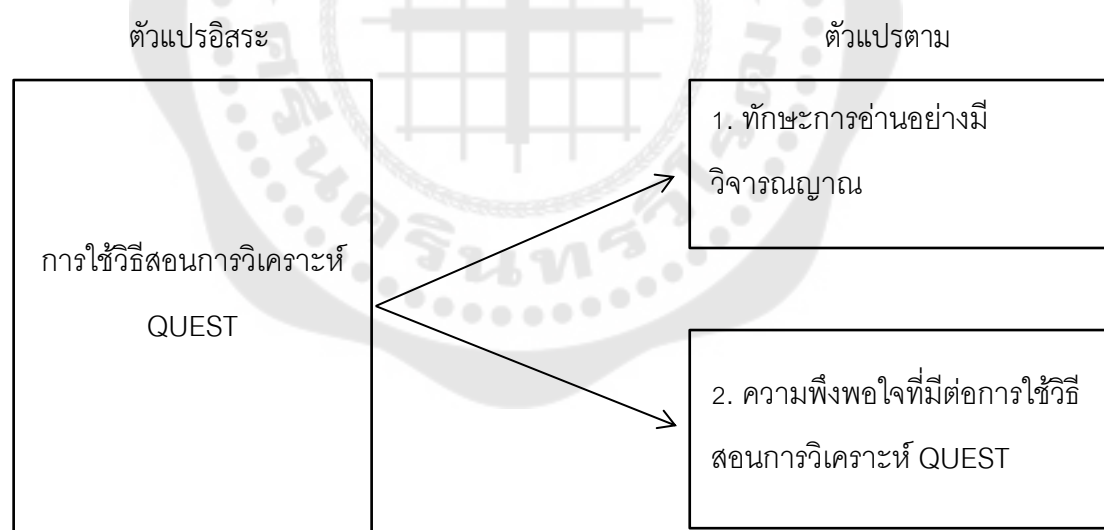
วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST หมายถึง วิธีการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งใช้คำถามเป็นโครงร่างนำ โดยคำถามเหล่านั้นเป็นคำถามที่ผู้เรียนจะต้องถามตัวเอง และตอบหลังจากที่อ่านบทความ หรือเรื่องราวต่างๆ แล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการสะท้อนหรือตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านโดยมีครูผู้สอนคอยเป็นผู้แนะแนวทาง ทั้งนี้คำถามนำในวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ที่เรียงลำดับตามตัวอักษรนั้นสามารถใช้สลับลำดับขั้นได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งที่อ่านและความ

ต้องการของ ผู้เรียน เช่นสลับจาก QUEST เป็น TESUQ หรือ TESQU เป็นต้น รวมทั้งผู้เรียนสามารถตัดหรือเพิ่ม คำถามย่อยในแต่ละส่วนของคำถามได้

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะที่ผู้อ่านใช้ความสามารถในอ่านตีความ นอกเหนือเนื้อหาโดยประกอบไปด้วยทักษะการตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง การวินิจฉัย และการสรุปความ ที่วัดโดยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ

ความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST หมายถึง ความรู้สึกทางบวกหรือความชอบของนักเรียนในการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4 ด้าน สามารถวัดได้โดยแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

กรอบแนวคิดงานวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

สมมุติฐานงานวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

1.2 องค์ประกอบในการอ่าน

1.3 ระดับในการอ่าน

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 การสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.5 การวัดและประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

3.2 ลักษณะของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

3.3 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาเป็นทักษะที่ต้องใช้ในชีวิตรประจำวัน เพราะการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้ และความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดแนวคิดและ จินตนาการ มากกว่านั้นการอ่านมีบทบาทที่สำคัญในชีวิตการทำงานอีกด้วย โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

Eskey (1986, pp. 3-23) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญา โดยสมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการแปลความหมายของสิ่งที่อ่าน สมองจะเริ่มทำงานเมื่ออ่านรับข้อมูลเข้ามา จากนั้นจึงนำความรู้เดิมที่สะสมไว้มาช่วยในการแปลความข้อมูลนั้นๆ ซึ่งข้อมูลใหม่ที่รับมาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่สะสมไว้เพิ่มเติมขึ้นมา และสามารถนำออกมาใช้ในครั้งต่อไป

Wallace (1992, pp. 4-5) กล่าวว่า การอ่านคือการตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านในเป็นส่วนหนึ่งของ การสื่อสาร ขณะที่ผู้เขียนมีความตั้งใจที่จะสื่อสาร ผู้อ่านก็จะพยายามทำความเข้าใจความหมายของเนื้อความและจุดประสงค์ของผู้เขียน เพื่อตอบสนองผลออกมา ดังนั้น กล่าวได้ว่าการอ่านอาจเป็นส่วนหนึ่งของการแปล เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งนั้นๆ ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ความยืดหยุ่นและเหมาะสมในการตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งการตอบสนองนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่าน โดยประสบการณ์และพฤติกรรมการอ่านในชีวิตประจำวันของผู้อ่านจะเป็นตัวตัดสินใจถึงความสนใจและเลือกสิ่งที่อ่าน แม้ว่าผู้อ่านจะตัดสินใจอ่านทั้งเรื่อง ผู้อ่านก็จะเลือกอ่านอย่างตั้งใจอ่านเพียงบางส่วนเท่านั้น

Wolf and Stoodley (2008, p. 3) กล่าวว่า การอ่านคือวิวัฒนาการทางด้านสติปัญญาของมนุษย์ เนื่องจากเราไม่ได้เกิดมาเพื่ออ่าน มนุษย์ได้ริเริ่มการอ่านมาไม่กี่พันปี และด้วยการอ่านนี้ เราได้พัฒนาระบบสมองอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเพื่อให้เรามีความสามารถในการคิด

โครงการ PISA ประเทศไทย (2561) ให้นิยามการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึงความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คติวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้ผู้อ่าน

Grabe (2002, p. 9) กล่าวว่า ความหมายของการอ่านมีแค่เพียงประโยคเดียว นั่นก็คือ ความสามารถในการวาดความหมายจากหน้าที่พิมพ์ออกมาและแปลความได้อย่างเหมาะสม

แสงระวี (2558, น. 126) นิยามความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสารของผู้เขียนที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ โดยผู้อ่านต้องมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมในการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยการแปลความหมาย ตีความ ขยายความจากสิ่งที่ปรากฏโดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง ตลอดจนต้องรู้โครงสร้าง วิธีการเขียนของงานเขียน และจินตนาการของผู้เขียน

เววดี จันทร์เต็ม (2558, น. 13) สรุปความหมายของการอ่านว่าการอ่านคือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนผ่านบริบทของเนื้อเรื่อง ผู้อ่านจะใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ โดยผู้อ่านสามารถตั้งคำถาม เดาความหมายในระหว่างที่อ่าน และผู้อ่านสามารถใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย

ณัฐพงษ์ จินะใจ (2558, น. 10) สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ กระบวนการรับและส่งสาร จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ ขยายความสิ่งที่อ่านได้นั้นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็น ภาษาของตนเองได้

รุ่งฤดี แจ่มใส (2559, น. 21) สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการรับสาร ต่างๆจากผู้เขียนผ่านข้อความต่างๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ

แสงเทียน เฉลิมวัฒน์ (2560) สรุปความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการ สื่อข้อมูล ซึ่งจะต้องแปลความหมายจากผู้เขียนส่งสารถึงผู้อ่านให้รับรู้และสร้างความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาเป็นกระบวนการทางความคิดโดยสรุปความสารนั้นได้อย่างเข้าใจและสามารถสื่อสาร ข้อมูลที่อ่านต่อไปได้

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยการสื่อความหมายผ่านตัวอักษรออกมา ทั้งนี้ผู้อ่าน จะต้องใช้กระบวนการทางความคิด สติปัญญา ประสบการณ์เดิม ความรู้ ความเชื่อ และทักษะ หลายๆด้านในการตีความหรือถอดความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอออกมาเป็นความรู้ ความ เข้าใจ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้ง แบบเขียนบนแผ่นกระดาษหรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ตาม ตลอดไปจนถึงสามารถนำสิ่งที่ได้ จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

1.2 องค์ประกอบในการอ่าน

การอ่านคือกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์และทักษะด้านต่างๆ มาใช้ ร่วมกันเพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการได้นิยามถึง องค์ประกอบในการอ่านไว้ ดังนี้

Nunan (1989) ได้กล่าวว่าการอ่านนั้นมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ทักษะในการเชื่อมโยงคำศัพท์ เช่น โยงเสียงกับตัวอักษร
2. ทักษะการใช้ไวยากรณ์เพื่อการตีความหมาย
3. ทักษะการใช้เทคนิคต่างๆที่ผู้อ่านมีและนำมาใช้ให้เหมาะสม
4. ทักษะในการนำความรู้เดิมที่มีมาปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
5. ทักษะการเข้าถึงจุดประสงค์ของบทอ่านแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ระบุโดยตรง

Williams (1994, pp. 35-48) องค์ประกอบของการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่

1. Knowledge of writing system (ความรู้ด้านระบบการเขียน) หมายถึง ผู้อ่านมีความรู้ด้านการสะกดคำ การผสมคำ รวมไปถึงการอ่านออกเสียง
2. Knowledge of the language (ความรู้ด้านภาษา) หมายถึง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ กล่าวคือ รู้ความหมายของคำและการเรียงเรียงคำ
3. Ability to interpret (ทักษะด้านการตีความ) หมายถึง ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ตนอ่านไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียงเรียงเนื้อหา ความสัมพันธ์กันของแต่ละประโยค ตลอดจนสามารถเข้าถึงความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้
4. Knowledge of the world (ความรู้รอบตัว) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้รอบตัวเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เช่น วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง นันทนาการ และการกีฬา เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น
5. Reason for reading and reading style (จุดประสงค์และวิธีการอ่าน) คือ ผู้อ่านล้วนมีจุดประสงค์ในการอ่านแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน กล่าวคือ การพิจารณาสิ่งที่ตนเองกำลังอ่านนั้น อ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร และควรเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับสิ่งนั้นๆ

จากคำนิยามของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่ว่าด้วยองค์ประกอบในการอ่านข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะและความรู้ด้านต่างๆ มาเป็นองค์ประกอบเพื่อ ก่อให้เกิดกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ในด้านภาษา ความรู้รอบตัว ทักษะการตีความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

1.3 ระดับทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านมีตั้งแต่ระดับพื้นฐานโดยเข้าใจในรายละเอียดที่ปรากฏตามข้อความโดยตรงในบทอ่านไปจนถึงระดับการวิเคราะห์ ตีความสิ่งที่อ่าน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งระดับของการอ่านไว้หลากหลาย ดังนี้

Burmeister (1974) แบ่งระดับทักษะการอ่านไว้ 7 ระดับ คือ

1. ความจำ (Memory) คือ การจำหรือเข้าใจเนื้อหาได้ เช่น ข้อเท็จจริง เวลา คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์
2. การแปล (Translation) เป็นการนำเนื้อหาที่เข้าใจมาแปลงออกเป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น แปลภาษา ถอดความ หรือสรุปเป็นแผนภูมิต่างๆ

3. การตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจความสัมพันธ์หรือนัยยะแฝงของผู้เขียนโดยที่ไม่ได้บอกไว้โดยตรงในเนื้อหา

4. การประยุกต์ใช้ (Application) คือ การเข้าใจถึงหลักการแนวคิดของสิ่งที่อ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

5. การวิเคราะห์ (Analysis) คือ เข้าใจและสามารถตรวจสอบองค์ประกอบย่อยๆ ที่ประกอบกัน โดยแยกแยะข้อเท็จจริงและความสมเหตุสมผลของเนื้อหา

6. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำใจความสำคัญหรือเนื้อหามาผสมผสานเรียบเรียงใหม่

7. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นการตัดสินสิ่งที่อ่านโดยการตั้งเกณฑ์ไว้เป็นบรรทัดฐานประเมินว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นจินตนาการ ส่วนใดเป็นความคิดเห็น และส่วนใดเป็นความเชื่อ

Smith (1985) ได้แบ่งระดับทักษะการอ่านไว้ 3 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือการที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้โดยตรงของคำในเนื้อหา

2. การตีความ (Interpretation) คือความเข้าใจเรื่องราวโดยรวมมากกว่าความหมายตามตัวอักษร กล่าวคือ ผู้อ่านจะมีการตีความนัยยะแฝงที่ไม่ได้บอกไว้โดยตรง ตลอดจนรู้จุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อพร้อมทั้งให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นนั้นๆ นอกจากนี้ ผู้อ่านสามารถนำประสบการณ์เดิมที่สะสมมาช่วยทำความเข้าใจและมีอารมณ์ร่วมต่อสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) เป็นการอ่านที่ต้องมีเข้าใจเรื่องทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง ตลอดจนสามารถประเมินความคิดของผู้เขียนที่สื่อออกมาได้อย่างมีวิจารณญาณ

Nuttall (2000, pp. 132-133) ได้แบ่งระดับทักษะการอ่านไว้ 5 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึง ความเข้าใจความหมายโดยตรงที่ระบุไว้ได้

2. ความเข้าใจความหมายแฝง (Interpretation comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในความหมายที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ระบุไว้โดยตรงผ่านข้อความ

3. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ ระบุไว้โดยนัยในบทอ่าน

4. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation comprehension) หมายถึง ประเมินเพื่อตัดสินสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร การชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม หรือการให้ความเห็นส่วนตัว

5. ระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal response) หมายถึง การที่ผู้อ่านตอบสนองของต่อสิ่งที่อ่าน โดยไม่ได้รับอิทธิพลจากผู้เขียนเข้ามา โดยการตอบสนองนั้นต้องมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏในบทความ กล่าวคือ เป็นการตอบสนองที่มาจากความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และทัศนคติของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดผู้อ่านจึงรู้สึกเช่นนั้น

เปลื้อง ณ นคร (2544, น. 37-38)แบ่งทักษะการอ่านไว้ 4 ระดับดังนี้

1. ระดับพื้นฐานการอ่าน หมายถึง สามารถสะกดคำได้อย่างคล่องแคล่ว โดยอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจได้ และรู้ความหมายของคำนั้นๆ

2. ระดับอ่านตรวจตรา หมายถึง การสร้างความคุ้นเคยกับหนังสือที่อ่านในการทำงานหรือการ เรียนหนังสือ โดยเป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง สามารถเข้าใจหนังสือที่อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเป็น การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ เพื่อก่อให้เกิดสติปัญญา

4. ระดับการอ่านอย่างศึกษาค้นคว้า หมายถึง การอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เป็นทักษะการอ่านระดับสูง อ่านเพื่อค้นคว้าเปรียบเทียบในเรื่องเดียวกันแต่เขียนโดยผู้เขียนคนละคน

จากที่กล่าวมานั้นการแบ่งระดับทักษะการอ่านสามารถแบ่งได้เป็นหลายระดับ โดยผู้วิจัยสรุปการแบ่งทักษะการอ่านไว้ 5 ระดับ ได้แก่

1. Literal reading ระดับอ่านออก คือ การอ่านที่สามารถสะกดคำหรือแปลภาษาได้ แต่ไม่สามารถจดจำหรือถ่ายทอดสิ่งที่อ่านออกมาได้

2. Comprehensible reading ระดับอ่านเข้าใจ คือ การอ่านที่รู้และเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏผ่านข้อความโดยตรง เช่น ใครหรืออะไร ทำสิ่งใด ที่ไหน และเมื่อไร

3. Interpretative reading ระดับอ่านตีความ คือ การอ่านที่สามารถเข้าใจถึง ความหมายแฝงทั้งที่มิได้สื่อออกมาผ่านข้อความโดยตรง รวมไปถึงการตีความสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป

4. Critical reading ระดับอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านเชิงลึก กล่าวคือสามารถประเมินเพื่อตัดสินสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็น จินตนาการณ์ ตลอดไปจนถึงเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน

5. Synthetical reading ระดับอ่านสังเคราะห์ คือ การอ่านที่เข้าใจใจความสำคัญ และใจความย่อย ๆ จนกระทั่งสามารถรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเองได้ ตลอดไปจนถึงนำสิ่งที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ได้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าการจำแนกประเภทของระดับทักษะการอ่านขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของกระบวนการของการอ่านแบบต่างๆ

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เนื่องปัจจุบันข้อมูลข่าวสารต่างๆมีมากมายทั้งเท็จและจริง ผู้อ่านจึงต้องรู้เท่าทันสิ่งที่อ่าน โดยมีผู้ให้ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้หลายท่านดังนี้

Larry A Harris and Smith (1976, p. 261) นิยามความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นการที่ผู้อ่านใช้ความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ที่สะสมมาประเมินเรื่อง ไม่ใช่การที่ผู้อ่านคัดค้านโต้แย้ง หรือ ตัดสินประเมินผลสิ่งที่อ่านได้

Bond (1966) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือกระบวนการของการตรวจสอบและประเมินความถูกต้อง รวมทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้อ่านทุกคนที่ต้องเข้าใจความหมายสิ่งที่อ่านทั้งโดยตรงและโดยนัยยะแฝง โดยจะต้อง ประเมินแหล่งที่มา แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น อย่างมีเหตุผลและปราศจากอคติ

Pirozzi, Starks-Martin, and Dziwiesz (2010, p. 343) สนับสนุนมุมมองว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือการเข้าใจระดับสูงในสิ่งที่อ่านโดยจำเป็นต้องอาศัยทักษะการตีความและการประเมินเพื่อช่วยให้ผู้อ่านวิเคราะห์และแยกข้อมูลสำคัญออกจากเนื้อหาได้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจประสงค์และทัศนคติของผู้เขียนได้ และยังใช้การอ้างอิงนอกเหนือจากสิ่งที่อ่าน หาข้อมูลเพิ่มเติม และสรุปความได้สมเหตุสมผล ซึ่งทักษะเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยความคิดขั้นสูง ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงขึ้นอยู่กับความคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย

Huijie (2010, p. 40) นิยามการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นกระบวนการอ่านขั้นสูงที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านด้วยการวิเคราะห์และตัดสิน

Abdel Halim (2011) อธิบายเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นกระบวนการการตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินสิ่งที่อ่าน โดยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นั้นเชื่อมโยงกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย เพราะว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความเกี่ยวพันกันกับกระบวนการคิดที่มีต่อ ประเด็น หัวข้อ หรือปัญหาที่ตาม

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2550) ได้กล่าวถึงลักษณะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า คือ Metacognition (อภิปัญญา) หรือทักษะในการเข้าใจกระบวนการตีความและแก้ปัญหาคำถามต่าง ๆ โดยมีกลวิธีในการใช้สติปัญญาหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การจับใจความ แปลความ ตีความ และการขยายความ มาแก้ปัญหาคำถามด้วยตนเองเป็นต้น การใช้อภิปัญญาในการอ่านจึงเป็นกลวิธีสำคัญที่ควรได้รับการฝึกฝนสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถเข้าถึงการอ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น

เฟื่องลดา ชมชื่น (2557, น. 9) ได้สรุปความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าเป็นความเข้าใจระดับสูงในสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยทักษะการตีความและการประเมินสิ่งที่อ่าน ระหว่างบรรทัดและห้านัยยะแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงโดยตรง และมันยังเกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ส่งเสริมความคิดขั้นสูงโดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อความอีกด้วย ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วยการจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น เข้าถึงจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน อ้างอิง และสรุปเรื่องราวได้ ผู้อ่านที่มีวิจารณญาณจะกลายเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ รอบรู้ เปิดกว้าง และยืดหยุ่น

วรจกนา ชังโต (2559, น. 30) ได้สรุปความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นกระบวนการทางสติปัญญาในการอ่าน โดยใช้ประเมิน ไตร่ตรอง พิจารณาแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตลอดไปจนถึงสามารถบอกจุดประสงค์ อารมณ์ของผู้เขียน รวมทั้งหาเหตุผลมาวิเคราะห์หาคำตอบอย่างมีเหตุผล และนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิต

ธีรรัตน์ นาคละมัย (2559, น. 40) ได้สรุปความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการพิจารณา ตรិตรอง สิ่งทีอ่านอย่างรอบคอบ และมีเหตุผลโดยใช้สติปัญญาและเข้าใจวัตถุประสงค์และกรอบความคิดของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านสามารถ สรุปความ ตีความ และประเมินค่าโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมของตนเอง

ศิริกานต์ หิวนพวงศ์ (2560, น. 11) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าเป็นทักษะที่ต้องรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น อ้างอิง สรุปความ และเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนได้

เนตรนภา สวยสี (2560, น. 27-28) ได้สรุปความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าเป็นการอ่านที่ใช้ความคิด ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิมเพื่อพิจารณาส่งที่อ่านอย่างละเอียดรอบคอบ และมีเหตุผล ตลอดไปจนถึงเข้าใจความหมายโดยตรง

และโดยนัยของผู้เขียน สามารถแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น มีการตั้งคำถามประเมินค่าสิ่งที่อ่าน และตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนสื่ออย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการทางความคิดขั้นสูง กล่าวคือ เป็นทักษะการอ่านระดับ อภิปัญญาที่ต้องอาศัยสติปัญญาพิจารณาไตร่ตรองเพื่อจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เข้าถึงจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน ประเมิน และสรุปเรื่องราวได้อย่างมีเหตุผล

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ทั้งด้านการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทุกๆคนต้องใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรอง ตัดสิน ประเมินสารต่างๆ เหล่านั้นอย่างถูกต้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง และไม่ตกเป็นเหยื่อของข้อมูลเท็จของผู้ไม่หวังดีในสังคม โดยมีผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

Kadir, Subki, Jamal, and Ismail (2014, p. 209) กล่าวว่าไว้ว่าทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่ต้องสอนผู้เรียน เพราะ ทักษะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเอาตัวรอดในสังคมได้เมื่อพวกเขาเรียนจบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาต้องเข้าไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ประทีน มหาจันทร์ (2530, น. 173-174) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ความก้าวหน้าทางด้านการสื่อสารมวลชนในปัจจุบันมีสูงมาก จึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการรับข่าวสารอย่างรอบคอบเพื่อการตัดสินใจอย่างถูกต้อง
2. การโฆษณาชวนเชื่อเพื่อขายสินค้ามีมาก คนส่วนใหญ่มักหลงเชื่อคำโฆษณาเหล่านั้น การตัดสินใจซื้อสินค้าได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ลัทธิการปกครองในปัจจุบันมีหลายลัทธิ ดังนั้นการตัดสินใจเชื่อลัทธิใดๆ จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณไตร่ตรองอย่างรอบคอบ
4. ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย และวิถีการปกครองนี้ส่งเสริมให้มีการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุนี้การอ่าน-การคิดอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย

5. ปัจจุบันมีตำราต่างๆมากมายให้เรียนรู้ คนในยุคปัจจุบันมิได้ยึดติดกับตำราเพียงเล่มเดียว จึงต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาพิเคราะห์ตำราหลายเล่มหลายผู้เขียน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534, น. 57) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า “การอ่านที่ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาตัดสินข้อความที่อ่านว่า น่าเชื่อถือเพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นการอ่านที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับชั้นในการวิเคราะห์วินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านว่าน่าเชื่อถือหรือไม่”

สุนันท์ อัญชลินกุล (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้ที่คิดอย่างมีวิจารณญาณได้จะสามารถคัดกรองข้อมูลและนำข้อมูลนั้นๆไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถแก้ไขปัญหาตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นทักษะของบุคคลที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานในองค์กรต่างๆ อีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอีกด้วย

ธีรรัตน์ นาคละมัย (2559, น. 42) สรุปความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะทำคัญอย่างยิ่ง เนื่องด้วยปัจจุบันข้อมูลข่าวสารนั้นมีหลากหลายจึงจำเป็นต้องใช้สติปัญญา พิจารณาไตร่ตรอง วิเคราะห์ ประเมินค่าว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ และนำผลจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างรอบคอบมีเหตุผล

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2562) สรุปความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนา ความคิดและสติปัญญาของผู้อ่าน โดยผู้อ่านจะได้ฝึกการใช้เหตุผลวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อแก้ปัญหา และประเมินสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เนตรนภา สวยสี (2560, น. 29) สรุปความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่าน อย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้นเรียนได้เกิดการสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา และการสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง รวมทั้งสามารถแสวงหาข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีวิจารณญาณ

สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน เพราะเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงกว่าการอ่านทั่วๆ ไป กล่าวคือ ไม่ได้เป็นเพียงการอ่านเพื่อ

ความรู้ และความเพ็ดเลิน แต่ยังคงวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่างๆ ดังนั้นครูควรจัดให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตของนักเรียน

2.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีกระบวนการซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความคิด ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิมมาใช้วิเคราะห์ไตร่ตรอง และประเมินสิ่งที่อ่านว่าน่าเชื่อถือสมเหตุสมผลหรือไม่ กล่าวคือทักษะนี้จะมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัยองค์ประกอบในการอ่านขั้นสูงหลายด้าน โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

Spache (1973) จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล (Investigating sources) คือ การสำรวจประเมินและรวบรวมจากการอ้างอิงแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้เปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
2. การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose) คือ การรู้ข้อคิด พื้นฐานประสบการณ์ ความคิดเห็น ตลอดจนความน่าเชื่อถือ และจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
3. การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง (Distinguishing opinion and fact) คือ การทราบข้อที่มูลผิดพลาดและข้อความใดยังไม่ได้รับการพิสูจน์
4. การวินิจฉัย (Making inference) คือ การตีความว่าผู้แต่งต้องการแสดงความคิดไปในแนวทางใดโดยการวินิจฉัยจากการใช้จำนวนการเขียน
5. การสร้างเกณฑ์ในการตัดสินใจ (Forming judgment) คือ การตัดสินใจว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายหรือความเชื่ออย่างไร และสามารถสรุปความจากข้อเท็จจริง ด้วยการตีความอย่างมีเหตุผล และหลีกเลี่ยงการใช้ข้อคิด
6. การล่องรู้กลอุบายโดยโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting propaganda devices) คือ การใช้ภาษาที่แฝงด้วยอารมณ์และการใช้ข้อมูลเท็จ เพื่อโน้มน้าวชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตามหลงเชื่อเรื่องที่อ่าน

L. A. Harris (1986) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การตระหนักถึงความสำคัญของเนื้อหา (Recognizing the significance of content)

2. การจับใจความแต่ละย่อหน้า (Finding the main idea of a paragraph)
 3. การจับใจความสำคัญทั้งเรื่อง (Finding the main idea of larger selection)
 4. การกำหนดจุดประสงค์การอ่านของตนเอง (Developing independent purpose for reading)
 5. ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (Identifying the author's purpose)
 6. การสร้างเกณฑ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความสัมพันธ์ของข้อมูล (Developing standards to determine the accuracy and relevance of information)
 7. การสรุปจากการตีความของผู้เขียน (Drawing conclusions from the author's interpretation)
 8. การประเมินแนวความคิดโดยการเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากหลายๆแหล่งข้อมูล (Evaluating concepts gained by contrasting and comparing them with facts and opinions from several other sources)
 9. การตัดสินใจจนกระทั่งรวบรวมข้อมูลอย่างเพียงพอ (Suspending judgment until sufficient data is gathered)
 10. การตระหนักรู้ถึงนัยยะแฝงของผู้เขียน (Recognizing the inference implied by the author)
 11. การแยกแยะข้อเท็จจริง (Distinguishing between fact and fiction)
- Gunning (1992) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้
1. การแยกแยะความจริงออกจากความคิดเห็น (Distinguishing fact from opinion)
 2. การระบุข้อบ่งชี้ที่แสดงถึงความคิดเห็น (Identifying the indicator of opinion)
 3. การระบุข้อความที่เป็นจริง (Identifying factual paragraph)
 4. การระบุคำที่ใช้เป็นคำอธิบายคำตัดสิน (Identifying words that show explanation judgment)
 5. การพิจารณาทั้งทางตรงและทางอ้อม (Considering directly and indirectly)
 6. การระบุความหมายที่เหมาะสม (Identifying appropriate meaning)
 7. การสรุปอย่างสมเหตุสมผล (Drawing reasonable conclusion)
 8. การสนับสนุนข้อสรุป (Supporting conclusion)
 9. การตัดสินข้อมูล (Judging information)

10. การตระหนักรู้อคติของผู้เขียน (Recognizing the author's bias)

11. การระบุวิธีการเขียน (Identifying writing style)

12. การพิเคราะห์ข้อสรุป (Examining conclusion)

Adams (2010) บ่งชี้ถึงองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การประเมินผู้เขียน (Evaluating the author) คือ การประเมินผู้เขียนได้ เพื่อรู้เท่าทันการโน้มน้าวจากอคติของผู้เขียน

2. การประเมินภาพรวมของสื่อที่อ่าน (Evaluating overall reading material) คือ การประเมินสื่อที่อ่าน ทั้งเกี่ยวกับน้ำเสียง อารมณ์ ที่ผู้เขียนนำเสนอผ่านงานเขียนนั้น ๆ

3. การประเมินแนวคิด (Evaluating ideas) คือ การคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ โดยผู้อ่านต้องแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น และสามารถสรุปสิ่งที่อ่านได้

4. การระบุโฆษณาชวนเชื่อ (Identifying propaganda) คือ การตระหนักรู้เท่าทันกลวิธีในการโฆษณาว่าเหตุใดถึงใช้กลวิธีเหล่านั้น ใช้อย่างไร และส่งผลต่อผู้อ่านอย่างไร รวมถึงเหตุใดจึงควรยอมรับหรือไม่ยอมรับโฆษณาชวนเชื่อ

5. การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน (Analysis, synthesis, and evaluation) คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับการอ่านได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ตรวจสอบทัศนคติของผู้เขียน และน้ำเสียงที่ใช้กล่าวคือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน คือ 3 ทักษะสำคัญที่มักจะถูกนำไปใช้เป็นตัวช่วยในการศึกษาทุกแขนง

จากที่กล่าวมานั้นสามารถสรุปองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ว่า ต้องมีการรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแหล่งข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบข้อเท็จจริง มีการตีความ ประเมินค่า พิจารณาตั้งเกณฑ์ตัดสิน เข้าใจวิธีการโน้มน้าว และตีความได้ โดยองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือ การตระหนักรู้จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถวินิจฉัย แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นรวมทั้งสรุปความอย่างมีเหตุผลได้

2.4 การสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพ ควรสอนไปตามลำดับขั้นตอนของการอ่าน ซึ่งลำดับขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น มีผู้เชี่ยวชาญกำหนดลำดับขั้นไว้ดังนี้

Wallace (1992, pp. 53-54) ได้เสนอรูปแบบลำดับขั้นการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณออกเป็น 3 ขั้นตอน และให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) ก่อนอ่านบทอ่านนั้น ให้ผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เช่น เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งใด เรื่องนี้สามารถเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเขียนเรื่องนี้มา

2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) ระหว่างที่อ่านที่ผู้อ่านควรถามตัวเองขณะอ่าน คือ สิ่งที่ยังอ่านอยู่นั้นมีวิธีการสื่อสารเช่นไรเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะการหาคำตอบลักษณะเช่นนี้จะช่วยให้ผู้อ่านพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน และในขณะที่กำลังอ่านผู้อ่านควรพยายามคาดเดาว่าสิ่งที่ตามมาคืออะไร คิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนทั้งหมด รวมทั้งใช้วิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. หลังการอ่าน (Post-reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น กลุ่มเป้าหมายของสิ่งที่อ่านจบไปนั้นคือใคร หรือใครควรอ่านเรื่องนี้ ผู้เขียนสามารถเขียนด้วยวิธีอื่นได้อีกหรือไม่

โดยสรุปแล้วการตั้งคำถามทั้ง 3 กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างถี่ถ้วน นับเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยสอนให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน

Gocsik (2004) ได้เสนอแนะวิธีการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. กระบวนการก่อนการอ่าน (The Process: Previewing)

- (1) พิจารณาวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- (2) พิจารณาริบทและวัตถุประสงค์ของเนื้อเรื่อง
- (3) พิจารณาของบทนำและข้อสรุป

2. กระบวนการอ่านและทำความเข้าใจเหตุประกอบ (The Process: Reading and

Annotating)

- (1) ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านอีกครั้ง
- (2) อ่านและขีดเส้นใต้จุดที่เป็นประเด็นสำคัญหรือทำบันทึกไว้ด้านข้าง
- (3) อ่านและขีดเส้นใต้ในประเด็นใหม่ๆ ที่ผู้เขียนกล่าวถึง
- (4) ทำเครื่องหมายวงกลมจุดที่เป็นประเด็นสำคัญ
- (5) ทำเครื่องหมายดอกจันส่วนที่เป็นข้อมูลหลักฐานทางสถิติ
- (6) สรุปประเด็นเป็นวลี ประโยคสั้นๆ ในแต่ละประเด็น
- (7) ทำเครื่องหมายคำถามจุดที่ยังไม่เข้าใจ
- (8) ทำเครื่องหมายอัศเจรีย์ตรงประเด็นที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยหรือที่น่าสนใจ
- (9) บันทึกสรุปการอ่าน

Sullivan (2004) ได้ระบุขั้นตอนวิธีการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังนี้

1. ศึกษาเรื่องที่อ่านอย่างคร่าวๆ ในประเด็นสำคัญ เช่น ชื่อเรื่อง คำถามที่น่าสนใจ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ เป็นต้น

2. วิเคราะห์ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
3. ประเมินความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงในเรื่องว่าสมเหตุสมผลหรือไม่
4. หาข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้ง
5. ค้นหาข้อมูลที่ใช้อ้างอิง หรือเป็นหลักฐานยืนยันความน่าเชื่อถือ
6. รู้วิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์
7. รู้แหล่งอ้างอิงที่ผู้เขียนใช้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ รวมทั้งผู้คัดค้านหรือเห็นด้วย
8. มีปฏิกิริยาแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านว่าดีหรือไม่

สนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534, น. 112-113) นำลำดับขั้นการเรียนรู้ของ Bloom มาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรู้ ให้ผู้อ่านจำเนื้อเรื่อง สามารถอธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
2. ขั้นเข้าใจ ผู้อ่านสามารถลำดับเหตุการณ์ได้ เล่าเรื่องและสรุปเรื่องด้วยคำพูดของตนเองได้
3. นำไปใช้ นำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ได้
4. ขั้นวิเคราะห์ ผู้อ่านแยกประเด็นย่อยของเรื่อง บอกจุดเชื่อมโยงของแต่ละประเด็น
5. ขั้นสังเคราะห์ นำเรื่องที่อ่านไปเปรียบเทียบกับสถานการณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง
6. ขั้นประเมินค่า พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตัดสินพิจารณา ตลอดจนความประทับใจที่ได้จากการอ่าน

เนตรนภา สวยสี (2560, น. 46) กล่าวถึงลำดับขั้นการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าควรเน้นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจ โดยลำดับขั้นการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณออกเป็น 3 ขั้นตอน และให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) ก่อนอ่านบทอ่านนั้น ให้ผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เช่น เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งใด เรื่องนี้สามารถเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเขียนเรื่องนี้มา หรือการใช้ Skimming และ Scanning

2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) การอ่านรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน หาสาระสำคัญของสิ่งที่อ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน และในขณะที่กำลังอ่านผู้อ่านควรพยายาม

คาดเดาว่าสิ่งที่จะตามมาคืออะไร คิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนทั้งหมด รวมทั้งใช้วิธีการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. หลังการอ่าน (Post-reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น กลุ่มเป้าหมายของสิ่งที่อ่านจบไปนั้นคือใคร หรือใครควรอ่านเรื่องนี้ ผู้เขียนสามารถเขียนด้วยวิธีอื่นได้อีกหรือไม่ โดยอาศัยการฝึกฝนในตามลำดับต่อไปนี้คือ

1. การสำรวจ ทำความเข้าใจบทอ่านเบื้องต้น เช่น ใจความสำคัญของบทอ่าน

2. การไตร่ตรองบทอ่านอย่างละเอียดทั้งในเรื่องของช่วงเวลา สถานที่ ประวัติของผู้เขียน รวมไปถึงงานเขียนชิ้นอื่นๆ หรือบริบทที่ผู้อ่านไม่เข้าใจ

3. การตั้งคำถามในประเด็นที่ผู้อ่านสนใจ

4. การสรุปบทอ่าน

5. การวิเคราะห์หอคติของผู้เขียนและความน่าเชื่อถือของสิ่งที่อ่าน

6. การใช้เหตุผลประเมินค่าสิ่งที่อ่านตามทัศนะของผู้อ่าน

7. การตอบสนองต่อบทอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่าการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถจัดภายใต้ขั้นตอนการสอนการอ่าน 3 ขั้นตอนโดยใช้สองขั้นตอนแรกในการปูพื้นฐานเพื่อเกิดการอ่านระดับความเข้าใจขึ้น คือ 1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) คือ การทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเบื้องต้น เช่น ให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาว่าเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ตลอดจนพอจะมีความรู้หรือมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น 2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างละเอียด เช่น ใครหรือสิ่งใด ทำอะไร เมื่อไร ที่ใด และลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องเพื่อเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อมสำหรับขั้นตอนสุดท้ายซึ่งเป็นขั้นตอนสำหรับการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากนั้นจึงใช้ขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ 3. หลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการตั้งคำถามในประเด็นที่ผู้อ่านสนใจหรือยังไม่เข้าใจ พิจารณาเจตคติหรือจุดประสงค์รวมทั้งนัยยะแฝงของผู้เขียน ตลอดจนอ้างอิงประเมินค่าความน่าเชื่อถือของสิ่งที่อ่านด้วยเหตุผล

2.5 การวัดและประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถวัดทักษะของผู้เรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของจัดการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร โดยจะมีการวัดผล ดังนี้

Glaser and Watson (1980) กล่าวว่า การวัดและประเมินการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. วัดจากความสามารถในการสรุปอ้างอิง (Inferences)
2. วัดจากความสามารถในการตระหนักรู้ข้อสมมุติฐาน (Recognition of Assumption)
3. วัดจากความสามารถในการนิรนัยและการตีความ (Deductive)
4. วัดจากความสามารถในการประเมินข้อโต้แย้ง (Evaluation of Arguments)

Valette and Disick (1972) บรรยายถึงแนวทางในการประเมินความสามารถทางการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณไว้โดยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ข้อความที่อ่าน เช่น การเลือกประโยคที่ตรงกับสภาพ หรือสถานการณ์ในเนื้อเรื่องที่อ่าน จากนั้นให้ผู้เรียนตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นข้อสงสัย ใช้วิธีพูดหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และประเมินผลเกี่ยวกับการใช้ภาษาในเนื้อเรื่องที่อ่าน วิธีเรียบเรียงเค้าโครงเรื่องและความน่าสนใจของเรื่องนั้นๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547) กล่าวถึงเกณฑ์การการวัดและการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ อ้างถึงหลักเกณฑ์ของบลูม Benjamin S. Bloom (Bloom's taxonomy) มาประยุกต์ใช้ 6 ชั้น ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดยชั้นที่ 1-3 จะเป็นการคิดเบื้องต้น และชั้นที่ 4-6 เป็นการคิดในสูง

1. วัดความรู้-ความจำ คือ ความสามารถในการอธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
2. วัดความเข้าใจ คือ ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญของเรื่อง
3. วัดการนำไปใช้ คือ ความสามารถที่จะนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ เช่น แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน
4. วัดการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล การลำดับ เหตุการณ์ในเรื่อง การวิเคราะห์วิธีการเขียน การวิเคราะห์จุดประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน
5. วัดการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสรุปเรื่องราวต่างๆ เป็นมโนทัศน์ คติสำนวน สุภาษิต ตลอดจนการคาดคะเนหรือทำนายผลที่อาจจะเกิดตามมาบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่

6. วัดการประเมินค่า คือ การตัดสินคุณค่าของงานเขียนด้านข้อคิด คุณค่า ทัศนคติของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือตัวละคร ตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นในเนื้อเรื่อง

วัชรรา เล่าเรียนดี (2555, น. 19-20) กล่าวถึงคำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom's taxonomy) ใช้วัดและประเมินผลทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. คำถามวัดความรู้ ความจำ (Knowledge) คือ คำถามวัดความรู้ ความจำ ข้อมูลที่เรียนไปแล้ว เป็นคำถามประเภทที่มีคำตอบตายตัว เพราะเป็นการถามข้อเท็จจริงในเนื้อหา

2. คำถามวัดความเข้าใจ (Comprehension) คือ คำถามที่ใช้วัดความสามารถในการอธิบายความหมายเรื่องราวต่างๆ ด้วยความเข้าใจ โดยการพรรณนา ระบุ บอกความแตกต่าง ให้แปลความ ตีความหมาย และขยายความ

3. คำถามที่นำไปสู่การนำไปใช้ (Application) คือ คำถามที่นำสิ่งที่อ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ให้สาธิต ให้ประยุกต์ให้แสดง ให้ตรวจสอบ ให้ทดลอง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้

4. คำถามการวิเคราะห์ (Analysis) คือ คำถามที่ใช้วัดความสามารถในการแจกแจง แยกแยะ ให้ผู้เรียนจะใช้การคิดในส่วนย่อย และรายละเอียดของข้อมูล เช่น อะไรคือความเหมือนหรือแตกต่าง เปรียบเทียบ จัดกลุ่ม หรือบอกความสัมพันธ์ที่บอกถึงจุดประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน

5. คำถามสังเคราะห์ (Synthesis) คือ คำถามวัดความสามารถในการเชื่อมโยงแนวคิดย่อยๆ มาเรียบเรียงเป็นสิ่งใหม่ โดยใช้ความรู้และทักษะเดิมที่มีอยู่ เช่น ให้เชื่อมโยง ให้ใช้แทน ให้คาดคะเนหรือทำนายผลหรือเหตุการณ์

6. คำถามการประเมินผล (Evaluation) คือ คำถามการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ให้คุณค่าเรื่องที่อ่านโดยใช้เกณฑ์ที่ตั้งขึ้นเพื่อประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น โดยไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เช่น ให้ประเมิน ตัดสิน วัด เลือกร หรือสรุปผล

เฟื่องลดา ชมชื่น (2557, น. 7-9) ให้ความเห็นว่าการวัดและประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นจะต้องวัดจากองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน (Recognizing the author's purpose) การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง (Distinguishing opinion and fact) การวินิจฉัย (Making inference) การสรุปความ (Drawing conclusions)

เนตรนภา สวยสี (2560, น. 50) สรุปว่าการวัดและประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณอย่างมีวิचारณญาณนั้นผู้เรียนต้องแสดงออกว่าสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ได้ โดยสามารถแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง วิวินิจฉัยเนื้อหาข้อมูล และตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนได้

จากแนวทางการวัดและการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอไว้ข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้สอนสามารถใช้ข้อคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่างๆ ในการถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน โดยวางกรอบให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยอาศัยองค์ประกอบของทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณ ทั้ง 4 ไม่ว่าจะเป็นการตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง การวินิจฉัย การสรุปความ ซึ่งผู้ประเมินสามารถประเมินทักษะการอ่านในส่วนที่ต้องการ โดยการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิचारณญาณให้ครอบคลุมเกณฑ์การวัดและประเมินผลทั้ง 4 ทักษะข้างต้น

3. วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ในปี 2002 วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นวิธีที่ถูกคิดค้นขึ้นโดย Prof. Gary Barkhuizen จากภาควิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยไอค์แลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้พัฒนาการอ่านและการเขียนอย่างมีวิचारณญาณ บนพื้นฐานของแนวคิดการสอนแบบ Scaffolding โดย Vygotsky (1987) ซึ่งมีที่มาจากทฤษฎีวัฒนธรรมทางสังคมของไวทสกี้ (Vygotsky's Sociocultural Theory) กล่าวคือเป็นการสอนโดยอาศัยกระบวนการทางสังคมโดยครูมีบทบาทเป็นผู้ให้การสนับสนุน ชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหา หรือการทำภาระงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งการสอนดังกล่าว Barkhuizen นำมาประยุกต์ใช้ในวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยใช้ในรูปแบบของการใช้คำถามนำ กล่าวคือคำถามเหล่านั้นจะเป็นคำถามที่นำไปให้ผู้เรียนสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ จากนั้นให้ผู้เรียนแสดงความเข้าใจและประเมินสิ่งที่ได้จากการอ่านออกมาในรูปแบบของงานเขียนที่สะท้อนสิ่งที่พวกเขาได้อ่านออกมา

Barkhuizen (2002) ได้ทำการทดลองใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ แต่มีประสบการณ์ในชั้นเรียนที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นนักศึกษาครูระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยในแอฟริกาใต้ และกลุ่มที่สองเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ลงเรียนวิชาภาษาศาสตร์เชิงสังคมสำหรับครูสอนภาษา ณ มหาวิทยาลัยในนิวซีแลนด์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง

สองกลุ่มจะได้รับการสอนโดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ซึ่งเป็นลักษณะของข้อคำถามนำเพื่ออ่านหนังสือ บทความ วิจัย แล้วตอบสนองโดยการเขียนวิจารณ์ในลักษณะของเรียงความอย่างสั้นๆ และเมื่อจบภาคเรียนนักศึกษาทั้งสองกลุ่มจะต้องประเมินการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ตามประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับมาตลอดระยะเวลาการทดลองโดยเขียนแสดงความคิดเห็นออกมา ผลจากการทดลองพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์ที่เป็นเชิงบวกต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในการอ่านและเขียนอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษาส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นวิธีการที่มีประโยชน์ คอยอำนวยความสะดวกและเป็นกรอบแนวคิดให้พวกเขา ในการเขียนงานเชิงวิชาการเชิงวิเคราะห์ได้ นอกจากนั้นพวกเขายังสามารถอ่านงานชิ้นอื่นๆ โดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ที่มีความยืดหยุ่นตามที่ Barkhuizen กล่าวเพิ่มเติมว่าวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ที่เรียงลำดับตามตัวอักษรย่อ นั้น สามารถใช้สลับขึ้นกันได้ เนื่องวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จากเป็นชุดของการใช้กลวิธีในการอ่านไม่ใช่ลำดับขั้นตอนการสอนอ่าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของรายวิชา และความต้องการของผู้เรียน เช่น สลับจาก QUEST เป็น TESUQ หรือ TESQU เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถตัดหรือเพิ่มคำถามย่อยในแต่ละขั้นของคำถามหลักอีกด้วย

3.2 ลักษณะของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จะอยู่ในรูปแบบแนวคำถามตามตัวอักษร คือ

Q: (What Questions do you have after reading the article?) คือคำถามที่ให้ผู้เรียนคิดคำถามอะไรก็ตามที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหลังจากที่อ่านบทความแล้ว

U: (What in the article are you Unhappy about?) ให้ผู้เรียนได้คิดประเมินว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีข้อบกพร่อง ข้อโต้แย้ง หรือสิ่งที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่

E: (Are there any Excellent points that got you Excited?) ผู้เรียนหาประเด็นที่เห็นด้วย และดีเยี่ยมจนทำให้พวกเขารู้สึกตื่นเต้นไปกับบทความนั้น

S: (What are the Strengths of the article?) ผู้เรียนยังได้ค้นหาจุดแข็งของบทความว่ามี ประเด็นใดบ้างที่สมเหตุสมผล โดยยืนยันจากความเชื่อ และประสบการณ์ของผู้เรียนเอง

T: (What are the most important Themes in the article?) คำถามนี้ให้ผู้เรียนหาแก่นสารของสิ่งที่อ่าน เช่น ใจความสำคัญ จุดประสงค์ของผู้เขียน และได้รับอะไรจากสิ่งที่อ่านไปบ้าง

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคำถามเหล่านี้ครอบคลุมขอบเขตความสำเร็จทั้งหมดในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งนี้การคิดหรือตอบคำถามของผู้เรียนต้องขึ้นอยู่กับ

พื้นฐานของความเป็นจริง เป็นวิชาการและชัดเจนปราศจากอคติต่อบทความนั้นๆ และผู้เรียนยังสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านโดยการแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเนื้อหา และโครงสร้างของสิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนเป็นวิธีการที่ช่วยผู้เรียนตัดสินใจหรือยอมรับสิ่งที่อ่านด้วยการใช้บริบทแวดล้อม แนวความคิด ประสบการณ์เดิมของตนเอง

สอดคล้องกับ Reinders; & others (2017) กล่าวว่าวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นหนึ่งในวิธีที่มีประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ฝึกฝนกับการอ่านมากกว่าเพียงแค่แปลความหมาย หากใช้กระบวนการนี้ในชั้นเรียนและเปรียบเทียบกับ การอ่านของผู้อื่น จะได้รับผลการตอบสนองที่แตกต่างทั้งที่จับบทความเดียวกัน

จากที่กล่าวข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่า วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ของ Barkhuizen นั้นมีคำถามที่ครอบคลุมกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีความสอดคล้องกับ (Bataineh & Al-Shbatat, 2019; Song, 2019; Nappi, 2016; จิกามาศ, 2559; เกียรติพร และ คนอื่นๆ, 2561) ที่ว่าการใช้คำถามถือเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถนำพาผู้เรียนไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณได้

3.3 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3 ขั้นตอนของ Wallace (1992), Gocsilk (2004), Sullivan (2004), สนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534) และเนตรนภา สวีส (2560) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ของ Barkhuizen (2002) ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สามารถจัดภายใต้ขั้นตอนการ สอนการอ่าน 3 ขั้นตอนโดยใช้สองขั้นตอนแรกในการปูพื้นฐานเพื่อเกิดการอ่านระดับความเข้าใจขึ้น คือ 1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) 2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) และขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ 3. หลังการอ่าน (Post-reading) ประกอบกับกิจกรรมการอ่านดังต่อไปนี้

1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.1 การสนทนาหรือพูดคุยโต้ตอบ ระหว่างครู กับผู้เรียน หรือ ระหว่างผู้เรียน กับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1.2 การคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ เกมส์ หรือคำถาม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่านแล้วสนทนา หรือ อภิปราย หาคำตอบ หรือ อาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนว่ามีความรู้ะไรบ้างเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่จะอ่าน เป็นต้น

2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับบทอ่านโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การตรวจสอบความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่าน การตีความ การสรุปความ การตระหนักถึงเนื้อหาบทอ่าน การหาคำเชื่อมความ การหาใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้า และใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด โดยกิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง หรือ การเขียนมากเกินไป

3. หลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกิจกรรมที่มีคำถามนำ จากนั้นให้ ผู้เรียนนำเสนอผลสะท้อนที่ได้จากการตอบคำถามนั้นๆ มาเป็นกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น การทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านตามคำถาม หรือนำเสนอด้วยการพูด เป็นต้น โดยแนวคำถามของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ปรากฏอยู่ในรูปแบบของข้อคำถามภายใต้ตัวอักษรต่อไปนี้

Q = What Questions do you have after reading the article?

- Anything you don't understand? - Any issues you'd like to debate further?

U = What in the article are you Unhappy about?

- Any weaknesses in the article? - Anything you disagree with?

E = Are there any Excellent points that got you Excited?

- Any points you agree with? - Anything that satisfied a gap in your knowledge?

S = What are the Strengths of the article?

- Is it well written? - Does it confirm some of your beliefs and experiences?

T = What are the most important Themes in the article?

- What is the main message in the article? - Are there useful recommendations related to these themes?

จากนั้นประเมินผลโดยการทำแบบทดสอบ ตรวจชิ้นงาน หรือให้ผู้เรียนอภิปรายคำตอบร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ Wallace (1992), Gocsilk (2004), Sullivan (2004), สนั่นทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534) และเนตรนภา สวยสี (2560) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ Pre-reading (นำเข้าสู่การอ่าน) While-reading (ระหว่างการอ่าน) และในขั้น Post-reading (หลังการอ่าน) ใช้คำถามนำจากวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่ค่อนข้างใหม่ ผู้วิจัยจึงหาวิจัยที่ใช้แนวความคิดเดียวกัน คือ การสอนโดยใช้คำถามเป็นฐานมาเพิ่มเติม

เนตรนภา สวยสี (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าหลังจากทดลอง นักศึกษามีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นมากกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

ปวีณสุดา ขยันการ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี QUEST โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าว นักเรียนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

จิภาศา สุขเกษม (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรพบว่าทักษะอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี

เกียรติพร สนิทบุญ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถามเป็นฐานร่วมกับ มัลติมีเดียสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีดังกล่าวอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนการ วิเคราะห์ QUEST มีจำนวนไม่มาก เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่ค่อนข้างใหม่ ผู้วิจัยจึงหาวิจัยที่ใช้แนวความคิดเดียวกัน คือ การสอน โดยใช้คำถามเป็นฐานมาเพิ่มเติม

Barkhuizen (2002) ได้ศึกษาเรื่อง QUEST สำหรับแนวทางการอ่านและการเขียน อย่างมีวิจารณญาณพบว่า นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ที่ ดีต่อการใช้กระบวนการ วิเคราะห์ในการอ่านและเขียนอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าวิธีการสอน การวิเคราะห์ QUEST เป็นวิธีการที่มีประโยชน์ และเป็นสามารถรอบแนวคิดในการเขียนงานเชิง วิชาการและเชิงวิเคราะห์ได้

Nappi (2017) ได้ศึกษาเรื่องความสำคัญของคำถามในการพัฒนาทักษะการคิด อย่างมีวิจารณญาณ พบว่าการใช้คำถามสามารถยกระดับทักษะความคิดในระดับสูงขึ้น โดย คำถามจะมีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนจะต้องวางแผนให้มีการปฏิสัมพันธ์ในระดับที่สูง กล่าวคือ คำถามที่ใช้ความคิดในระดับสูงมีความเชื่อมกับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่ง เป็นความคิดระดับสูง

Bataineh and Al-Shbatat (2019) ได้ศึกษาเรื่อง “คำถามสามารถกระตุ้นความคิด อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชาวจอร์แดนที่เรียนภาษาอังกฤษหรือไม่” โดยการศึกษาพบว่า การใช้คำถามสามารถกระตุ้นความคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองให้ยกระดับสูงขึ้นได้ กล่าวคือทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

Song (2019) ได้ศึกษาเรื่องการใช้คำถามของครูเพื่อชักจูงทักษะความคิดอย่างมี วิจารณญาณในชั้นเรียนการอ่าน การศึกษาพบว่าการใช้คำถามของครูสามารถยกระดับทักษะ ความคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองได้จากคะแนนการสอบด้านการอ่านที่อาศัย ความคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สูงขึ้น โดยคำถามที่นั้นเป็นคำถามที่ใช้แนวคิดของบลูม (Bloom's taxonomy) เป็นต้นแบบ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนการ วิเคราะห์ QUEST รวมทั้งการสอนโดยใช้คำถามเป็นฐานได้ความว่า การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการใช้คำถามควรมีการวางแผนให้มีการปฏิสัมพันธ์ในระดับที่สูงอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีสอนการ วิเคราะห์ QUEST ซึ่งมีการใช้คำถามนำอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมาพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน



บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้
ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 391 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย์ จำนวน 29 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จำนวน 6 แผน 12 คาบ คาบละ 50 นาที
2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบแบบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
โดยแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น (Rating Scale)
ตามแนวคิดของ Likert จำนวน 20 ข้อ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ากำหนดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551 โดยอิงตามหนังสือ MOVE IT3 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ประกอบด้วย

1. The Internet—the World’s Biggest Market
2. Dana Point Elephant Parade
3. Do Something Different
4. Interview: Naomi Daniels
5. Why Are People Risk-Takers
6. Teenage Inventors

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การสร้างแผนการสอนและการหาคุณภาพแผนการสอนด้วยวิธีสอนการ

วิเคราะห์ QUEST

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินขั้นตอนการสร้างแผนการสอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามประเด็น ดังนี้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของแผนการสอนรวมทั้งเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการทดลอง

2. ศึกษาทฤษฎี ขั้นตอนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จากตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทำแผนการสอน โดยพิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และรูปแบบวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ประกอบการพิจารณา เนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีความยาวของเรื่องเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ดังนี้

ตาราง 1 แสดงเนื้อหาที่ใช้ในการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

แผน	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	The Internet—the World’s Biggest Market	2

ตาราง 1 (ต่อ)

แผน	เนื้อหา	จำนวนคาบ
2	Dana Point Elephant Parade	2
3	Do Something Different	2
4	Interview: Naomi Daniels	2
5	Why Are People Risk-Takers	2
6	Teenage Inventors	2
รวม 7 แผน		รวม 12 คาบ

4. จัดทำแผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จำนวน 6 แผน 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้

4.2 ตัวชี้วัด

4.3 สาระสำคัญ

4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

4.5 สมรรถนะ

4.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.7 สาระการเรียนรู้

4.8 กิจกรรมการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ใช้ในรูปแบบของการใช้คำถามนำ กล่าวคือคำถามเหล่านั้นจะเป็นคำถามที่นำพาให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวต่างๆ ด้วยความเข้าใจและสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ โดยสอนการอ่าน 3 ขั้นตอนซึ่งใช้สองขั้นตอนแรกเป็นการปูพื้นฐานเพื่อเกิดการอ่านระดับความเข้าใจขึ้น คือ 1. นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) 2. ระหว่างการอ่าน (While-reading) และขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ 3. หลังการอ่าน (Post-reading) ประกอบกับกิจกรรมการอ่านดังต่อไปนี้

1) นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-reading) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.1) การสนทนาหรือพูดคุยโต้ตอบ ระหว่างครู กับผู้เรียน หรือ ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1.2) การคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ เกมส์ คลิปวิดีโอต่างๆในระบบออนไลน์หรือคำถาม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่านแล้วสนทนา หรือ อภิปราย หาคำตอบ หรือ อาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบ

คำศัพท์ในสารที่อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนว่ามีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่จะอ่าน เป็นต้น

2) ระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับบทอ่านโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การตรวจสอบความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่าน การตีความ การสรุปความ การตระหนักถึงเนื้อหาบทอ่าน การหาคำเชื่อมความ การหาใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้า และใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด โดยกิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง หรือ การเขียนมากเกินไป

3) หลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการอ่านอย่างมี วิจาร์ณญาณโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจาร์ณญาณด้วยกิจกรรมที่มีคำถามนำ จากนั้นให้ ผู้เรียนนำเสนอผลสะท้อนที่ได้จากการตอบคำถามนั้นๆ มาเป็นกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น การทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านตามคำถาม หรือนำเสนอด้วยการพูด เป็นต้น โดยแนวคำถามของวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ปรากฏอยู่ในรูปแบบของข้อคำถามภายใต้ตัวอักษรต่อไปนี้

Q = What Questions do you have after reading the article?

- Anything you don't understand? - Any issues you'd like to debate further?

U = What in the article are you Unhappy about?

- Any weaknesses in the article? - Anything you disagree with?

E = Are there any Excellent points that got you Excited?

- Any points you agree with? - Anything that satisfied a gap in your knowledge?

S = What are the Strengths of the article?

- Is it well written? - Does it confirm some of your beliefs and experiences?

T = What are the most important Themes in the article?

- What is the main message in the article? - Are there useful recommendations related to these themes?

4.9 สื่อการเรียนรู้

4.10 การวัดและประเมินผล

4.11 บันทึกหลังการสอน

5. นำแผนการสอนที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอน แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6.ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การปรับขั้นตอนการสอนให้ชัดเจนตรงตามขั้นตอนการสอนอ่าน การปรับคำที่ใช้เขียนแผนให้เห็นภาพที่ชัดเจน การปรับกิจกรรมและภาระงานให้เหมาะสมกับเวลาสอน จากนั้นนำแผนที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 1 แผน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของลักษณะกิจกรรม เวลาที่ใช้ และความคล่องแคล่วในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยนำเกณฑ์การการวัดและการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ เฟื่องลดา ชมชื่น มาปรับใช้ เพื่อนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยมีวิธีการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัยและอัตนัยจากเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. นำตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดโดยแสดงจำนวนข้อจำแนกตามองค์ประกอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำตารางวิเคราะห์ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมระหว่าง เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด และนำไปแก้ไขปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำแนกแต่ละข้อ และจำนวนข้อในแบบทดสอบปรนัย

พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	จำนวนข้อ	ข้อสอบจำแนกตามพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	5	2, 7, 8, 13 และ 17
การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	5	3, 10, 12, 14 และ 16
การวินิจฉัย	5	1, 4, 6, 11 และ 18
การสรุปความ	5	5, 9, 15, 19 และ 20
รวม	20	

ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำแนกแต่ละข้อ และจำนวนข้อในแบบทดสอบอัตนัย

พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	จำนวนข้อ	ข้อสอบจำแนกตามพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	2	1 และ 5
การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	2	2 และ 6
การวินิจฉัย	2	3 และ 7
การสรุปความ	2	4 และ 8
รวม	8	

4. ดำเนินการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 8 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ตามตารางการวิเคราะห์พฤติกรรมโดยกำหนดระยะเวลาในการทดสอบ 50 นาที นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรม โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item of Congruence: IOC) ซึ่งประเมินในแบบประเมินที่มีค่าประเมิน 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความความคิดเห็นในการประเมิน
+1 หมายถึง	สอดคล้อง
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1 หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.50-1.00 และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุง ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน รวม ทั้งสิ้น 26 คนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตอบแบบทดสอบแบบปรนัยถูกข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และตอบคำถามแบบทดสอบแบบอัตนัยข้อละ 2 คะแนน โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบแบบอัตนัยคือ เขียนตอบพร้อมแสดงความคิดเห็นที่เป็นเหตุผลสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ 2 คะแนน เขียนตอบพร้อมแสดงความคิดเห็นที่ไม่เป็นเหตุผลสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ 1 คะแนน และไม่เขียนตอบหรือตอบไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านได้ 0 คะแนน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และทำการคัดเลือกข้อสอบปรนัยที่มีความยากระหว่าง 0.27-0.73 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จำนวน 12 ข้อ และข้อสอบอัตนัยที่มีความยากระหว่าง 0.35-0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.38 ขึ้นไปจำนวน 4 ข้อ

6. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ทำการคัดเลือกจำนวน 16 ข้อไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน แล้วนำผลการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 198) ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.88 จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

4.3 การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์

QUEST

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและการวิเคราะห์เครื่องมือจากหนังสือ Technique of Attitude Scale Construction ของ (Edwards, 1957) และ Dictionary of Education ของ (Good, 1959)

2. ผู้วิจัยศึกษาและอ้างอิงถึงแบบสอบถามความพึงพอใจของ (เนตรนภา สวยสี, 2560)

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert โดย

- | | | |
|---|---------|-------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยอย่างยิ่ง |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วย |

- | | | |
|---|---------|----------------------|
| 3 | หมายถึง | ไม่แน่ใจ |
| 2 | หมายถึง | ไม่เห็นด้วย |
| 1 | หมายถึง | ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง |

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท แล้วนำไปนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้รูปแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

ตาราง 4 แบบแผนการวิจัย

O1	X	O2
----	---	----

O1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST (Pretest)

X หมายถึง การทดลองการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST (Experimental group)

O2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST (Posttest)

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที

2. ดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยใช้ระยะเวลาในการสอน คือ 12 คาบ คาบละ 50 นาที

3. เมื่อจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที

4. จากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที

5. นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Score) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที่ t-test for dependent samples

2. สรุปค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean Score)



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนชินโรสวิทยาลัยจำนวน 28 คนซึ่งโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากการการโรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ทำให้มีข้อจำกัดในการเลือกกลุ่มประชากรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและ 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ตอนที่ 2 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ตาราง 5 ผลการศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ผลการทดลอง	จำนวน นักเรียน (N)	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	อัตราส่วน วิกฤติ t	df	p-value
ก่อนเรียน	28	9.32	3.56	11.61*	27	<0.001
หลังเรียน	28	13.68	3.97			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.56 และหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.68 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.97 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.001

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณของทั้งกลุ่มประชากร

อันดับ ที่	พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน	ความแตกต่างของคะแนน
1	การวินิจฉัย	66	102	36
2	การสรุปความ	59	91	32
3	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	64	92	28
4	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	72	98	26

*คะแนนเต็ม 140 คะแนนจากกลุ่มประชากรจำนวน 28 คนโดยแยกตามพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากตารางที่ 6 พบว่าพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านการวินิจฉัยมีผลความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 66 คะแนน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 102 คะแนน และมีความแตกต่างของคะแนนเท่ากับ 36 คะแนน ด้านการสรุปความมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับที่ 2 โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 59 คะแนน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 91 คะแนน และมีความแตกต่างของคะแนนเท่ากับ 32 คะแนน ด้านการตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับที่ 3 โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 64 คะแนน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 92 คะแนน และมีความแตกต่างของคะแนนเท่ากับ 28 คะแนน และด้านการแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริงมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับสุดท้าย โดยได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 72 คะแนน ได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 98 คะแนน และมีความแตกต่างของคะแนนเท่ากับ 26 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

จากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST หลังเรียนโดยใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยมีเกณฑ์พิจารณาค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 7 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หัวข้อ	($\bar{x}$)	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน			
1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน	4.25	0.93	พึงพอใจมาก
1.2 นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการตั้งคำถามของตนเองที่มีต่อบทอ่าน	3.86	1.08	พึงพอใจมาก
1.3 นักเรียนมีโอกาสได้ซักถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็น	4.21	0.79	พึงพอใจมาก
1.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ	4.00	0.86	พึงพอใจมาก
1.5 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข	3.82	1.02	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน	4.03	0.73	พึงพอใจมาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1 คำสั่งหรือคำอธิบายที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนมีความชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติตาม	3.89	0.92	พึงพอใจมาก
2.2 ลำดับขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.36	0.73	พึงพอใจมาก
2.3 บทอ่านที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.32	0.72	พึงพอใจมาก
2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียน	4.00	0.90	พึงพอใจมาก
2.5 กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่าง มีวิจารณญาณในการอ่าน รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้	4.29	0.71	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.17	0.64	พึงพอใจมาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ด้วยตนเอง	4.14	0.85	พึงพอใจมาก
3.2 นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นในสิ่งที่ตนอ่านได้	4.43	0.84	พึงพอใจมาก

ตาราง 7 (ต่อ)

หัวข้อ	($\bar{x}$)	S.D.	แปลความหมาย
3.3 นักเรียนสามารถระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้	4.25	0.84	พึงพอใจมาก
3.4 นักเรียนสามารถบอกข้อดีหรือข้อเสียของสิ่งที่อ่านได้	4.14	0.80	พึงพอใจมาก
3.5 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านได้	4.21	0.83	พึงพอใจมาก
3.6 นักเรียนสามารถคาดคะเนหรือทำนายผลที่จะเกิดขึ้นจากสิ่งที่ตนอ่านได้	4.14	0.80	พึงพอใจมาก
3.7 นักเรียนสามารถนำกระบวนการถามคำถามจากการวิเคราะห์ QUEST ไปปรับใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง	4.11	0.88	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.20	0.69	พึงพอใจมาก
4. ด้านครูผู้สอน			
4.1 ครูผู้สอนมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของบทอ่านที่เรียน	4.39	0.69	พึงพอใจมาก
4.2 ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนเหมาะสม กับเนื้อหาบทอ่านที่เรียน	4.25	0.84	พึงพอใจมาก
4.3 ครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา และสามารถถ่ายทอดได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย	4.68	0.67	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยด้านครูผู้สอน	4.44	0.67	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยทุกด้าน	4.21	0.58	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 6 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมากทุกด้านซึ่งเรียงลำดับดังนี้ลำดับที่หนึ่งคือด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.67) ลำดับรองลงมาคือเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.69) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.64) และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับพึงพอใจมากเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.73) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านครูผู้สอนนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมากและเป็นลำดับที่หนึ่งจากทั้งสี่ด้าน โดยเมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ ครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา และสามารถถ่ายทอดได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.67) ครูผู้สอนมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของบทอ่านที่เรียน ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.69) และครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนเหมาะสม กับเนื้อหาบทอ่านที่เรียน ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นในสิ่งที่ตนอ่านได้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.84) นักเรียนสามารถระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.84) และนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านได้ ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ ลำดับขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.73) บทอ่านที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายและน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.72) และกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่าง มีวิจารณญาณในการอ่าน รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมากและเป็นลำดับสุดท้ายจากทั้งสี่ด้าน โดยเมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.93) นักเรียนมีโอกาสได้ซักถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็น ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.79) และนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment Research) เพื่อศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สรุปสาระและผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

สมมุติฐานงานวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินรอสวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 364 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนชินรอสวิทยาลัย จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียน

3. ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกำหนดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551 ประกอบไปด้วย

1. The Internet—the World's Biggest Market

2. Dana Point Elephant Parade

3. Do Something Different

4. Interview: Naomi Daniels

5. Why Are People Risk-Takers

6. Teenage Inventors

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการสอนด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จำนวน 6 แผน คาบ คาบละ 50 นาที

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีความยากระหว่าง 0.27-0.73 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไปจำนวน 12 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัยที่มีความยากระหว่าง 0.35-0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.38 จำนวน 4 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

โดยแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert จำนวน 20 ข้อ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Score) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที่ t-test for dependent samples

2. สรุปค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean Score)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

2. นักเรียนที่มีความพึงพอใจการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

ผลของการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จากการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากคะแนนเต็ม 20 คะแนนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.32 คิดเป็นร้อยละ 46.60 และเมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ (12 คาบ) พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 13.68 คิดเป็นร้อยละ 68.40 ซึ่งค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.36 คิดเป็นร้อยละ 21.80 และจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียนและหลังเรียนคือ 3.56 และ 3.97 ตามลำดับซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มสูงขึ้นหลังได้รับการจัดการเรียนจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST และจากคะแนนรวมโดยแยกตามพฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากกลุ่มประชากรทั้ง 28 คนนั้นได้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมด้านการวินิจฉัยมีผลความแตกต่างของคะแนนสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 โดยเพิ่มขึ้น 36 คะแนน ด้านการสรุปความมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับที่ 2 โดยได้คะแนนเพิ่มขึ้น 32 คะแนน ด้านการตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับที่ 3 โดยได้คะแนนเพิ่มขึ้น 28 คะแนน และด้านการแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริงมีผลความแตกต่างของคะแนนเป็นอันดับสุดท้าย โดยได้คะแนนเพิ่มขึ้น 26 คะแนน โดยอาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลต่างๆดังต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตรงตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน 2) การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง 3) การ

วินิจัย 4) การสรุปความ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ของ Barkhuizen (2002) เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในชั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการจัดตั้งคำถามที่ครอบคลุมขอบเขตความสำเร็จทั้งหมดในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับ (Reinders; & others 2017) กล่าวว่าวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST นั้นมีคำถามที่ครอบคลุมกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.2 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST คือการจัดการเรียนการสอนที่โดยใช้ในรูปแบบของการใช้คำถามนำ โดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สามารถยืดหยุ่นสลับชั้นกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของรายวิชา และความต้องการของผู้เรียน เช่น สลับจาก QUEST เป็น TESUQ หรือ TESQU เป็นต้น ซึ่งคำถามนำโดยวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ประกอบด้วยด้วย Q: (What Questions do you have after reading the article?) คือคำถามที่ให้ผู้เรียนคิดคำถามอะไรก็ตามที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหลังจากที่อ่านบทอ่านแล้ว U: (What in the article are you Unhappy about?) ให้ผู้เรียนได้คิดประเมินว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีข้อบกพร่อง ข้อโต้แย้ง หรือสิ่งที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่ E: (Are there any Excellent points that got you Excited?) ผู้เรียนหาประเด็นที่เห็นด้วย และดีเยี่ยมจนทำให้พวกเขารู้สึกตื่นเต้นไปกับบทอ่านนั้น S: (What are the Strengths of the article?) ผู้เรียนยังได้คิดหาจุดแข็งของบทอ่านว่ามี ประเด็นใดบ้างที่สมเหตุสมผล โดยยืนยันจากความเชื่อ และประสบการณ์ของผู้เรียนเอง T: (What are the most important Themes in the article?) คำถามนี้ให้ผู้เรียนหาแก่นสารของสิ่งที่อ่าน เช่น ใจความสำคัญ จุดประสงค์ของผู้เขียน และได้รับอะไรจากสิ่งที่อ่านไปบ้าง

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคำถามเหล่านี้ครอบคลุมขอบเขตความองค์ประกอบทั้งหมดในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เป็นหนึ่งในวิธีที่มีประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ฝึกฝนกับการอ่านมากกว่าเพียงแค่แปลความหมาย หากใช้กระบวนการนี้ในชั้นเรียนและเปรียบเทียบกับกับการอ่านของผู้อื่น จะได้รับผลการตอบสนองที่แตกต่างทั้งที่ซับซ้อนความเดียวกัน โดยแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST นั้นมีคำถามที่ครอบคลุมกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีความสอดคล้องกับ (Reinders; & others, 2017; Barkhuizen, 2002; จิกามาศ, 2559)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แต่ด้วยข้อจำกัดในด้านการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2/2563 ซึ่งเกิดจากโรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ทำให้ต้องจัดการเรียนการสอน

ผ่านระบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Google Meet นักเรียนบางส่วนไม่สามารถเข้าเรียนออนไลน์ได้อย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ช่วงเวลาการจัดการเรียนการสอนคลาดเคลื่อนไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งการควบคุมชั้นเรียนที่มีอุปสรรคต่อการดำเนินกิจกรรม จึงมีการปรับเปลี่ยน เพิ่มและลดกิจกรรมบางอย่างให้เหมาะกับสถานการณ์ และลดภาระงานที่หนักจนเกินไปของผู้เรียนเพื่อให้มีการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เข้าไปใช้กับเนื้อหาการเรียนการสอนตามปกติ โดยมีการขยับเนื้อหาอื่น ๆ เช่น เรียนคำศัพท์และหลักไวยากรณ์ก่อน จากนั้นจึงจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในเนื้อหาด้านการอ่านเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนเนื้อหาครบถ้วนตามทักษะ ตัวชี้วัดที่ผู้เรียนต้องได้รับอย่างครบถ้วนโดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนตามเนื้อหาปกติ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST จากการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.21 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมากทุกด้าน ซึ่งพิจารณาได้จากเหตุผลต่อไปนี้

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สามารถยืดหยุ่นสลับชั้นกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของรายวิชา และความต้องการของผู้เรียน เช่น สลับจาก QUEST เป็น TESUQ หรือ TESQU (Barkhuizen, 2002) รวมทั้งในสถานการณ์โรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดจากการภาระงานในวิชาต่างๆ แต่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST สามารถปรับเปลี่ยนภาระงานของผู้เรียนให้ยืดหยุ่นได้โดยเน้นการมีส่วนร่วม การคิด-ตอบคำถามในคาบเรียนจึงไม่เพิ่มภาระงานนอกเวลาให้นักเรียนมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

- 1.1 ผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ให้ถ่องแท้และเตรียมการสอนล่วงหน้าเลือกเนื้อหาบทอ่านที่หลากหลายและน่าสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 1.2 เนื่องด้วยช่วงเวลาทำการวิจัยเป็นช่วงเวลาที่สถานการณ์โรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ครูจึงควรปรับเปลี่ยน

รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้และเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์และเวลาเรียนมากขึ้น

1.3 ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูจำเป็นต้องอธิบายขั้นตอนและวิธีการที่ชัดเจน โดยควรมีการยกตัวอย่าง และถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เรียน

1.4 ครูผู้สอนควรจัดสรรการมอบหมายงานทั้งนอกและในห้องเรียนอย่างเหมาะสม รวมทั้งให้เวลาผู้เรียนตั้งคำถามและหาคำตอบโดยไม่เร่งเวลาเพราะกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำเป็นต้องใช้เวลา

1.5 เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองตามรายวิชา ดังนั้นก่อนเริ่มทำการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยจึงได้ชี้แจงต่อผู้เรียนว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนแต่อย่างใด ผู้เรียนสามารถตอบคำถามในรูปแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ได้ตามความเป็นจริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ รวมทั้งในรายวิชาอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาส่งเสริมด้านการอ่าน เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษาและประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2.2 นำวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาภาษาอังกฤษมีคาบเรียนติดกันซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องก่อให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2.3 หากสถานการณ์โรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ผ่อนคลายลงจนสามารถจัดการเรียนการสอนตามปกติ ควรมีการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ในระยะยาวมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับขั้นตอนและวิธีการเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.4 เนื่องด้วยช่วงเวลาทำการวิจัยเป็นช่วงเวลาที่มียสถานการณ์โรคระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ทำให้มีข้อจำกัดในการเลือกกลุ่มประชากร ดังนั้นหากสถานการณ์โรคระบาดผ่อนคลายลงควรเลือกกลุ่มประชากรให้มีความหลากหลาย และจำนวนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Abdel Halim, S. M. (2011). Improving EFL majors' critical reading skills and political awareness: A proposed translation program. *International Journal of Educational Research*, 50(5-6), 336-348.
- Adams, W. R. (2010). *Developing reading versatility* (11th ed.): Fort Worth, Tex. : Harcourt Brace College.
- Barkhuizen, G. (2002). The QUEST for an approach to guided critical reading and writing.
- Bataineh, R. F., & Al-Shbatat, M. I. (2019). Is questioning a catalyst for critical reading among Jordanian EFL learners? *Cypriot Journal of Educational Sciences*, 14(3), 384-400.
- BBC THAI NEWS. (2562). ผล PISA พบการอ่านของนักเรียนไทยแยลงเรื่อย ๆ ส่วนคณิต-วิทยาศาสตร์ไม่เปลี่ยนแปลง. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2563. จาก <https://www.bbc.com/thai/international-50642536>
- Bond, G. L. (1966). Teaching the child to read 3rd ed. In: The Macmillan.
- British Council. (2013). The English Effect. Retrieved October 12, 2019, from <https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/english-effect-report-v2.pdf>
- Burmeister, L. E. (1974). *Reading Strategies for Secondary School Teachers*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Edwards, A. L. (1957). *Techniques of attitude scale construction*: New York : Appleton-Century-Crofts.
- Eskey, D. E. (1986). *Theoretical Foundations*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Glaser, E. M., & Watson, G. (1980). *Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal: Manual*: Psychological Corporation.
- Gocsik, K. (2004). Teaching Critical Thinking. Retrieved January 29, 2020, from <http://www.dartmouth.edu/ompose/faculty/pedagcgies/thinking.html>.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of education : prepared under the auspices of Phi Delta Kappa* (2nd ed.): New York : McGraw-Hill.
- Grabe, W. (2002). *Teaching and researching reading*: Harlow : Longman.

- Gunning, T. G. (1992). *Creating reading instruction for all children*: Boston, : Allyn and Bacon.
- Harris, L. A. (1986). *Reading instruction : diagnostic teaching in the classroom* (4th ed.): New York : Macmillan.
- Harris, L. A., & Smith, C. B. (1976). *Reading instruction: Diagnostic teaching in the classroom*.
- Huijie, L. (2010). Developing a Hierarchical Framework of Critical Reading Proficiency. *Chinese Journal of Applied Linguistics (Foreign Language Teaching & Research Press)*, 33(6).
- Kadir, N. A., Subki, R. N., Jamal, F. H. A., & Ismail, J. (2014). *The importance of teaching critical reading skills in a Malaysian reading classroom*. Paper presented at the International Academic Conference.
- Nappi, J. S. (2017). The importance of questioning in developing critical thinking skills. *Delta Kappa Gamma Bulletin*, 84(1), 30.
- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*: Cambridge university press.
- Nuttall, C. (2000). *Teaching reading skills in a foreign language* (Repr.): Oxford : Macmillan Heinemann.
- Pirozzi, R., Starks-Martin, G., & Dziewisz, J. (2010). *Critical reading, Critical thinking: Focusing on Contemporary Issues*. London: Pearson Education.
- Smith, F. (1985). *Reading* (2nd ed.): Cambridge : Cambridge University Press.
- Song, W. (2019). A Study on the Influence of Teachers' Questioning in High School English Reading Class on Students' Critical Thinking. *Theory and Practice in Language Studies*, 9(4), 424-428.
- Spache, G. D. (1973). *Reading in the elementary school* (3rd ed.): Boston : Allyn and Bacon.
- Sullivan, L. (2004). Critical Reading. Retrieved January 20, 2020, from www.senate.ucla.edu/programreviews/documents/WSSelfReview.pdf

The Standard. (2562). ผลประเมิน PISA 2018: คะแนนนักเรียนไทยอยู่จุดไหนในเวทีนานาชาติ.

สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2563. จาก <https://thestandard.co/pisa-2018-2/>

Valette, R. M., & Disick, R. S. (1972). *Modern language performance objectives and individualization: a handbook*: Houghton Mifflin Harcourt P.

Wallace, C. (1992). *Reading*: Oxford : Oxford University Press.

Williams, E. (1994). *Reading in the language classroom* (Repr.): London : Macmillan.

Wolf, M., & Stoodley, C. J. (2008). *Proust and the squid: The story and science of the reading brain*: Harper Perennial New York.





ภาคผนวก ก

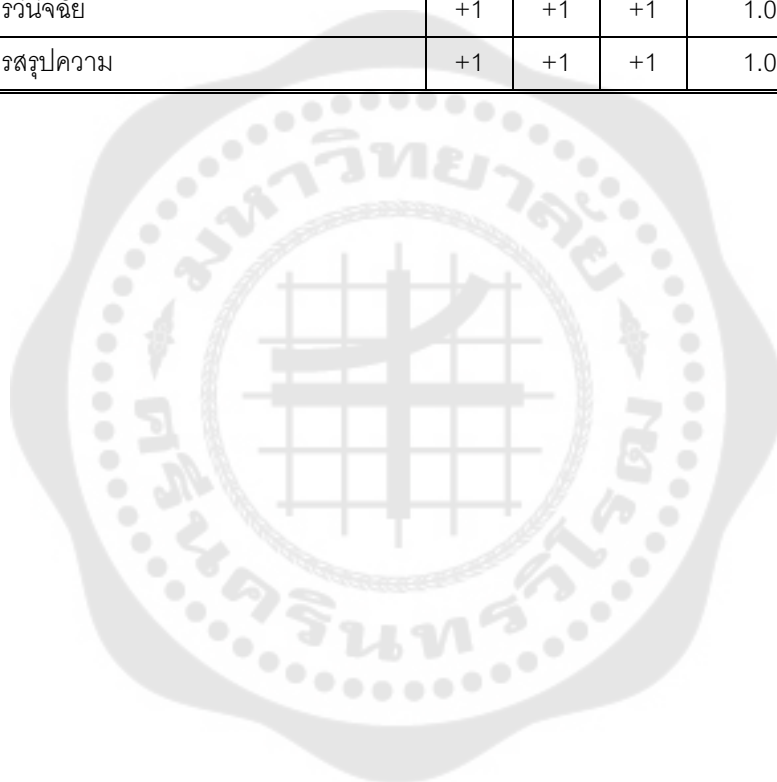
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอน
การวิเคราะห์ QUEST
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
- ผลคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม
ทดลอง

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
ข้อสอบปรนัย						
1	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5	การสรุปความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	0	0.7	ใช้ได้
8	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9	การสรุปความ	+1	+1	0	0.7	ใช้ได้
10	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
14	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
15	การสรุปความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
16	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
17	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
18	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
19	การสรุปความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
20	การสรุปความ	+1	+1	0	0.7	ใช้ได้
ข้อสอบอัตนัย						
1	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	0	0.7	ใช้ได้
2	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4	การสรุปความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมของทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
5	การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6	การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7	การวินิจฉัย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8	การสรุปความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้



ตาราง 9 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
ปรนัย					
1	0.62	0.46	11	0.04	0.31
2	0.35	0.69	12	0.12	0.23
3	0.42	0.23	13	0.85	0.31
4	0.15	0.31	14	0.08	0.15
5	0.31	0.31	15	0.81	0.23
6	0.50	0.54	16	0.42	0.23
7	0.81	0.38	17	0.27	0.54
8	0.62	0.77	18	0.42	0.69
9	0.42	0.54	19	0.54	0.62
10	0.73	0.54	20	0.81	0.38
อัตนัย					
1	0.46	0.62	5	0.81	0.08
2	0.54	0.62	6	0.15	0.15
3	0.35	0.38	7	0.88	0.23
4	0.65	0.54	8	0.15	0.31

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช่วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	แบบสอบถามมีองค์ประกอบครบถ้วน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2	คำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4	ใช้ข้อความที่สั้น กระชับรัด ได้ใจความ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5	แต่ละความถามมีเพียงประเด็นเดียว	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6	ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยผู้ตอบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7	ไม่ชี้นำการตอบให้เป็นไปแนวทางใด แนวทางหนึ่ง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8	คำถามไม่ก่อให้เกิดความลำบากใจในการ ตอบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9	คำถามมีความหลากหลายครอบคลุมทุก ประเด็น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10	ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความ คิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	แผนมีองค์ประกอบครบถ้วน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2	เนื้อหาที่ใช้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3	มีลำดับขั้นตอนการสอน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5	กิจกรรมเหมาะสมและนำไปใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6	เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7	กิจกรรมการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8	ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9	กิจกรรมและสื่อการสอนมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10	ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ตาราง 12 ผลคะแนนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ลำดับที่	ก่อนเรียน			หลังเรียน			ผลต่าง
	ปรนัย	อัตนัย	รวม	ปรนัย	อัตนัย	รวม	
1	1	0	1	3	2	5	4
2	9	4	13	12	6	18	5
3	6	2	8	9	3	12	4
4	7	3	10	12	4	16	6
5	4	4	8	10	5	15	7
6	5	1	6	7	2	9	3
7	8	5	13	9	6	15	2
8	9	6	15	12	8	20	5
9	9	2	11	12	3	15	4
10	7	3	10	12	4	16	6
11	6	2	8	8	4	12	4
12	8	5	13	12	6	18	5
13	8	3	11	9	5	14	3
14	3	2	5	12	3	15	3
15	9	5	14	11	7	18	4
16	5	3	8	5	5	10	2
17	6	1	7	8	1	9	2
18	8	2	10	12	4	16	6
19	5	3	8	7	5	12	4
20	7	2	9	8	3	11	3
21	8	4	12	10	7	17	5
22	8	6	14	11	7	18	4
23	4	2	6	8	2	10	4
24	2	0	2	4	1	5	3
25	9	3	12	11	5	16	4
26	9	4	13	10	5	15	2
27	5	3	8	12	5	17	9
28	4	2	6	5	4	9	3



ภาคผนวก ข

- แผนการสอนโดยใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST
- แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง The Internet—the World's Biggest Market
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/12**
รายวิชา อ 23102 (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6) **ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563**
ผู้สอน นายนิสิต ผลเดชสถาพร **เวลา 2 คาบ 100 นาที**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/3 ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

ต 1.2 ม.3/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.3/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

ต 1.3 ม.3/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าวเหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ต 1.3 ม.3/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีวัตถุประสงค์ประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้และใช้คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อขาย และการอ่านข้อความ บทความ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน พร้อมทั้งบอกหัวเรื่องและใจความสำคัญได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

ด้านความรู้ (พุทธิพิสัย/K)

1. สรุปเนื้อหาบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้
2. วิเคราะห์และวิจารณ์บทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้
3. อธิบายคุณค่าของบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (ทักษะพิสัย/P)

1. อ่านจับใจความสำคัญจากบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้
2. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้
3. อธิบายแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์/ค่านิยม/คุณธรรมจริยธรรม (จิตพิสัย/A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
 - 2.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์
 - 2.2 ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ
 - 2.3 ทักษะการคิดสร้างสรรค์
 - 2.4 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 - 4.1 กระบวนการปฏิบัติ
 - 4.2 กระบวนการทำงานกลุ่ม

สาระการเรียนรู้

หน้าที่ทางภาษา (Function): Comparing things

โครงสร้างประโยค: Comparatives and superlatives; Too and enough

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน MOVE IT! 3 หน้า 31

2. หนังสือแบบฝึกหัด MOVE IT! 3 หน้า 23

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 Pre-reading (นำเข้าสู่การอ่าน)

นักเรียนดูรูปภาพจากหนังสือและคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และตอบคำถามคร่าวๆ นักเรียนได้เห็นอะไรจากรูปภาพประกอบ และคาดเดาว่าเรื่องราวจะเกี่ยวกับสิ่งใด หรือนักเรียนพบทวนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

นักเรียนทำกิจกรรม true(T) or false(F) จากการดูรูปภาพประกอบบทอ่าน โดยมีคำถามดังนี้

1. The market is very old.
2. Now it's only popular with older people.
3. It sells fresh food.
4. The prices are high.

ขั้นที่ 2 While-reading (ระหว่างการอ่าน)

นักเรียนทำกิจกรรม Match the heading โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจความหมายของหัวข้อ A-D ประกอบด้วย

- A The market has a long history.
- B Today that is difficult to believe.
- C Shopping is often more interesting at the market, too.
- D Haymarket vendors have plenty of loyal customers.

นักเรียนอ่านบทอ่านและให้เลือกหัวข้อ A-D ให้สอดคล้องกับเนื้อหาความหมายของแต่ละย่อหน้าที่อ่าน

นักเรียนและครูผู้สอนร่วมกันอภิปรายเพื่อเฉลยคำตอบของกิจกรรม Match the heading นักเรียนตอบคำถามเพื่อสรุปเนื้อเรื่อง ประกอบไปด้วย

1. What are Haymarket vendors happy about?
2. What do locals like about Haymarket?
3. Why did people think the market might disappear?
4. What does Nick like about the products at the market?

5. What advice does Stacy give about the food from the market?

จากนั้นครูเฉลยคำตอบพร้อมทั้งอธิบายคำตอบว่ามาจากส่วนใดของบทอ่าน

คาบที่ 2

ขั้นที่ 3 Post-reading (หลังการอ่าน)

ครูทบทวนเนื้อหาจากบทอ่านที่นักเรียนอ่านในคาบก่อนหน้านี้ จากนั้นใช้คำถามตามวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST ซึ่งปรากฏอยู่ในรูปแบบของข้อคำถามภายใต้ตัวอักษรต่อไปนี้

Q = What Questions do you have after reading the article?

- Anything you don't understand? - Any issues you'd like to debate further?

U = What in the article are you Unhappy about?

- Any weaknesses in the article? - Anything you disagree with?

E = Are there any Excellent points that got you Excited?

- Any points you agree with? - Anything that satisfied a gap in your knowledge?

S = What are the Strengths of the article?

- Is it well written? - Does it confirm some of your beliefs and experiences?

T = What are the most important Themes in the article?

- What is the main message in the article? - Are there useful recommendations related to these themes?

จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน โดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันตอบคำถามโดยการเขียนแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการถามคำถามนั้นๆ

นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มมานำเสนอคำตอบของแต่ละกลุ่ม และให้เพื่อนนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบในแต่ละข้อ

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมินผล
-----------------------	------------------------	------------	-------------------

1. สรุปเนื้อหาบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้ (K)	ตรวจคำตอบกิจกรรม Match the heading	แบบประเมินการให้คะแนน ในกิจกรรม Match the heading	นักเรียนมีคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. สามารถอ่านจับใจความสำคัญจากบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้ (P)	ตรวจคำตอบกิจกรรมตอบคำถามสรุปเนื้อเรื่อง	แบบประเมินการให้คะแนน ในกิจกรรมตอบคำถามสรุปเนื้อเรื่อง	นักเรียนมีคะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป
3. วิเคราะห์และวิจารณ์บทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้ (K)	ตรวจคำตอบกิจกรรมตอบคำถามตามวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	แบบประเมินการให้คะแนน ในกิจกรรมตอบคำถามตามวิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST	นักเรียนมีคะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป
4. อธิบายคุณค่าของบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้ (K)			
5. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านเรื่อง Boston Market Wins More Customers ได้ (P)			
6. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้เรียนรู้และมุ่งมั่นในการเรียนรู้ (A)	สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	นักเรียนมีผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับปานกลางขึ้นไป

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรม

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรค	วิธีการแก้ไข	ผลการแก้ไข
1.		
2.		
3.		
4.		

ลงชื่อ.....

ครูผู้สอน

(นายนิสิต ผลเดชสถาพร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Critical Reading Test

Time: 50 Minutes

Mark: 20 marks

Name: _____ Class: _____

Part 1: Multiple-ChoicesDirections: Read the text and choose the best answer.

1. Teenage Driving

"Elena, you just ran a red light!" Brad shouted from the back seat of the car. "Did I? Sorry! I didn't even see the red light" A few minutes later, Elena saw a stop sign-after she ran it. She was driving over the speed limit. When they got to Megan's house, Elena called her mother. "Mom, we're at Megan's house Everything is OK drove safely"

Teenage driving is sometimes a problem. In the United States, more teenagers die from accidents than from any other cause. There is a higher risk of accidents with 16-year-old drivers than with 17-and 18-year- old drivers. Also, when teens drive with other people in the car, they have accidents more often than when they're driving alone.

What is the reason for the teenage driving problem? Are teens reckless and dangerous drivers? Some people say teenagers are too young to drive. Other people don't agree They say that the problem is just that teenagers are new drivers. They just need more practice and experience.

What is the solution to the problem? Some people think the solution is graduated licensing. Here's what this means: A 16-year-old can get a license, but the license has limits, that change over time for example at first the 16-year-old must drive with an adult. Then he or she can drive alone. The 16-year-old must not drive with other teenagers or must not drive at night. When the teenager has more experience, he or she can have a license with no limits. Some countries are trying graduated licensing, and it seems to be working well,

(Mega Goal 3 Workbook)

- a. She wanted to go hurriedly.
- b. She dove carelessly.
- c. She didn't know what the red light means.
- d. Brad told her to do that.

2. The author of this story tends to _____. (การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน)

- a. show us how to Elena drove
- b. advise us how to drive safely
- c. inform us why teenagers drive alone
- d. describe us about teenage-driving problem

3. What is an opinion? (การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง)

- a. Teenagers' license has limits.
- b. Teenagers are too young to drive.
- c. In the United States, lots of teenagers die from accidents.
- d. When the teenager grows up, he or she can have a license with no limits.

4. What is the lesson of the story? (การสรุปความ)

- a. Driving is teenage freedom.
- b. Teenagers should follow their limit of license.
- c. Teenagers **shouldn't** drive with other people in the car.
- d. Elena shouldn't use the cellphone while she was driving.

2. Too Much Shopping

Some people can never get enough of shopping. They're called shopaholics, and they spend their weekends looking for bargains in shopping malls. You can often hear them comparing prices and products. But for many families, this can become a serious problem.

There are many ways to discover a shopaholic. Look at their room: are there too many new things in it? Check their planner: how often do they do unnecessary shopping? Look in the garage for unopened boxes of bargains from the stores. Are they spending too much money with their credit card? If you're not sure, ask a friend for their opinion. Friends often see the situation better than we do.

A lot of people say being patient is more important than being angry. One of the best ideas is to offer alternatives. Help them to get interested in hobbies. Take them to the movies, theaters or concerts. Ask family and friends to give you a hand. And the next time you go shopping with them, ask them: do you really need this, or is it better for you to save the money for something more important?

(Move It 3 Workbook)

5. Why can shopaholic become a serious problem for many families? (การวินิจฉัย)

- a. There are too many things to keep in their house.
- b. There aren't enough things for others.
- c. **Maybe**, there isn't enough money to pay for everything at the end of the month.
- d. Family have to give you a hand for buying things.

6. The author of this story tends to _____. (การตระหนักถึงจุดประสงค์ของผู้เขียน)

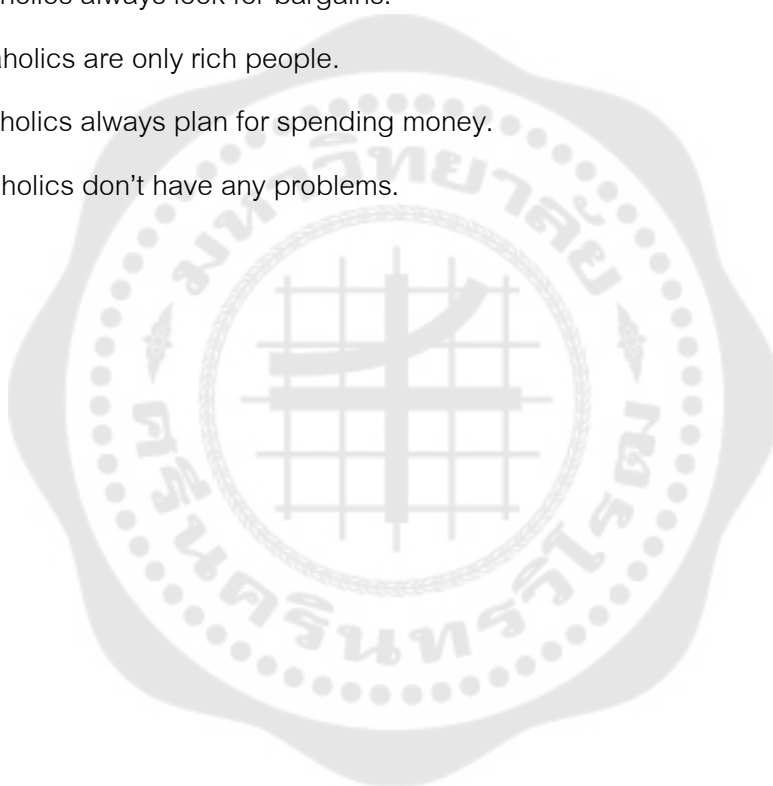
- a. help us about using money plan
- b. advise us how to don't be a shopaholic
- c. warn us don't be a shopaholic
- d. describe us what shopaholic is

7. What is the meaning of “shopaholic”? (การสรุปความ)

- a. Anyone who can't stop shopping.
- b. Anyone who loves shopping most.
- c. A good activity.
- d. Spending money for shopping.

8. Which sentence is true? (การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง)

- a. Shopaholics always look for bargains.
- b. Shopaholics are only rich people.
- c. Shopaholics always plan for spending money.
- d. Shopaholics don't have any problems.



3. THE ANT AND THE GRASSHOPPER

It was a hot summer day. A grasshopper was lying in the shade, relaxing from the heat of the sun when an ant passed by. The ant was dragging a huge seed in order to store it for the winter.

Just looking at the ant made the grasshopper feel tired. "Ant, why do you work all day long? Why don't you sit for a while and sing a song with me?" he asked, and he took out his violin.

"I am gathering food for the winter when it will be cold and there will be no food. It would be a good idea if you did the same," the ant answered.

"Oh Ant, why worry about the winter? There is plenty of food right now!" the grasshopper replied. The ant walked away with his load, leaving the grasshopper playing his violin and singing.

Winter came and just as the ant had warned, Grasshopper had no food stored. So, he went to the ant. "Hello again, Ant! I came to sing you a song in return for some food."

"All summer long I was working hard, while you were singing and laughing at me. As a result, I have a full tummy now and you are hungry."

(<http://taleswithgigi.com/tale/14/>)

9. All the following statements are facts Except _____. (การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง)

- a. The grasshopper had food enough in winter.
- b. When the winter came, the ant had lots of food.
- c. The grasshopper met the ant one day in the summer.
- d. The ant took a huge seed to his store while passing the grasshopper.

10. The author of this story intends to _____. (การตระหนักถึงรู้จุดประสงค์ของผู้เขียน)

- a. to entertain us about the bugs' life.
- b. to show us how to bugs live.
- c. to warn us that do not spend time carelessly.
- d. to describe about bugs' lives in winter.

11. It can be inferred that _____. (การวินิจฉัย)

- a. The grasshopper spends his time carelessly.
- b. The grasshopper likes to talk to others.
- c. The grasshopper is a lazy bug.
- d. The ant is a diligent bug.

12. What do we learn from this story? (การสรุปความ)

- a. We should be friendly with others.
- b. We should be careful to spend our time.
- c. We should be happy with things around us.
- d. We should be positive about our life.

Part Two: Open-ended Questions.

Directions: Read the text and answer the questions

Robin Hood

Most countries have stories about their legendary founders and early heroic kings - men with magic swords, noble ideals, and special gifts. England is no exception.

England has two great legendary heroes: King Arthur and Robin Hood. There are many stories about both, but nobody knows if they are true or not. Recently a TV series and several movies were made about Robin Hood. He is just as famous now as he was hundreds of years ago.

In the stories, Robin Hood led a group of brave people who supported King Richard and fought against King John, the country's bad ruler. They lived in Sherwood Forest, so they could hide if too many of King John's soldiers came to catch them. They robbed rich people and gave the money to the poor. Robin Hood escaped many traps. One was an archery contest. Everybody knew that Robin Hood was the best archer in England, so when he won the contest, King John's soldiers tried to catch him. All Robin's friends helped him fight, and then they went back to Sherwood Forest. A lot of people joined Robin Hood in the forest. His best friend was nicknamed Little John. His real name was John Little, but he was a very big and strong man, so he got the nickname for fun. monk, Friar Tuck, came to live with the gang, and he married Robin Hood to Marian in the forest. She ran away from home instead of marrying a rich man because she did not love him.

There are just a few of the many exciting stories about Robin Hood.

Expanding reading skills level 4

1. Do you think that the author admires Robin Hood? Why or why not? (การตระหนักถึงรู้จุดประสงค์ของผู้เขียน)

2. In your opinion, is Robin Hood's story real? Why or why not? (การแยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง)

3. For you, is Robin Hood heroic? Which sentence in the story tell you that? (การวินิจฉัย)

4. What is the main idea of this story? (การสรุปความ)

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการ
ใช้วิธีสอนการวิเคราะห์ QUEST เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยคำถาม 4 ด้าน รวมทั้งหมด 20 ข้อ

คำสั่ง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือให้ตรงกับความรู้สึกของ
ผู้เรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อ	หัวข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
1.	ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน					
1.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.	นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการตั้งคำถามของตนเองที่มีต่อบทอ่าน					
3.	นักเรียนมีโอกาสได้ซักถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็น					
4.	นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ					
5.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข					
2.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6.	คำสั่งหรือคำอธิบายที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนมีความชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติตาม					
7.	ลำดับขั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
8.	บทอ่านที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายและน่าสนใจ					
9.	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียน					
10.	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่าง มีวิจารณญาณในการอ่าน รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ และประเมินสิ่งที่อ่านได้					

ข้อ	หัวข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
11.	นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน ได้ด้วยตนเอง					
12.	นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจาก ความคิดเห็นในสิ่งที่ตนอ่านได้					
13.	นักเรียนสามารถระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้					
14.	นักเรียนสามารถบอกข้อดีหรือข้อเสียของสิ่งที่อ่าน ได้					
15.	นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตน อ่านได้					
16.	นักเรียนสามารถคาดคะเนหรือทำนายผลที่จะ เกิดขึ้นจากสิ่งที่ตนอ่านได้					
17.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการถามคำถามจาก การวิเคราะห์ QUEST ไปปรับใช้ในการอ่านใน ชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง					
4. ด้านครูผู้สอน						
18.	ครูผู้สอนมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของบทอ่านที่เรียน					
19.	ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนเหมาะสม กับ เนื้อหาบทอ่านที่เรียน					
20.	ครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา และสามารถ ถ่ายทอดได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย					

ภาคผนวก ค

-รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำ แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือ



รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ณัฐดี อัศวชัยสุวิกรม
ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
2. อาจารย์อร่าม ทองมี
ครูชำนาญการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
3. อาจารย์อารดา คงวัฒน์
ครูชำนาญการ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายนิสิต ผลเดชสถาพร
วัน เดือน ปี เกิด	31 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2550 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรียานุสรณ์ พ.ศ.2554 ศิลปศาสตรบัณฑิต(ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ.2556 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู สาขาวิชาชีพอครู
ที่อยู่ปัจจุบัน	151/176 ถนน บรมราชชนนี แขวง อรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

